

Grau de Filologia Catalana

Treball de Fi de Grau

Curs 2020-2021

**«Li deien el Pelusa, pels seus cabells»: anàlisi discursiva del *Telenotícies* i
l'*InfoK* de TVC**

Clara Güell Noguera

TUTORA: Neus Nogué Serrano

Barcelona, 17 de juny

Agraïments

A la meva tutora, la Neus, que m'ha guiat i ajudat en tot moment des del primer dia. Gràcies per l'atenció, pels consells i aportacions i per facilitar-me els recursos necessaris per dur a terme aquest treball.

Resum

Aquest treball consisteix en l'anàlisi de cinc notícies de dos informatius diferents: un per a adults i un per a nens. Les notícies són les mateixes perquè el propòsit és veure com l'audiència —infantil o adulta— condiciona la manera d'explicar un mateix succés. L'estudi comença amb una descripció dels plantejaments teòrics convenients per a l'anàlisi: l'etnografia de la comunicació, l'anàlisi del discurs, el llenguatge periodístic, els registres simplificats i l'adquisició del llenguatge. A continuació s'exposa l'anàlisi del corpus, enfocada en les diferències detectades entre els dos informatius, que s'han classificat en funció dels paràmetres del registre i les propietats textuales. Els resultats obtinguts en l'anàlisi s'atribueixen al receptor, atès que en aquest cas és el que més influeix en les tries lingüístiques a l'hora d'adequar el discurs al context.

Paraules clau: anàlisi del discurs, adequació, receptor, registre, notícies

Abstract

This project aims to analyze five pieces of news from two different news programs: one addressed to adults and the other one addressed to kids. The five pieces of news are the same because the main purpose is to see how the audience —children or adults— determines how to explain the same event. The study starts with the description of the theoretical perspectives from which the study is approached: ethnography of communication, discourse analysis, journalistic language, simplified registers and language acquisition. The theoretical framework is followed by the analysis of the corpus, focused on the differences found in both programs. The results have been classified according to the register's parameters and the textual properties. The results obtained are mainly attributed to the addressee, since in this case it is the one that has more influence on the linguistic choices when it comes to adjusting the speech to context.

Key words: discourse analysis, adequacy, receiver, register, news

1. Introducció.....	5
1.1. Justificació del tema del treball	5
1.2. Objectius i resultats esperables.....	5
2. Metodologia i marc teòric.....	6
2.1. Metodologia	6
2.2. Marc teòric.....	7
2.2.1. Etnografia de la comunicació.....	7
2.2.2. Anàlisi del discurs.....	9
2.2.3. Llenguatge periodístic.....	10
2.2.4. Registres simplificats.....	13
2.2.5. Adquisició del llenguatge.....	15
3. Aàlisi i comparació dels dos informatius	16
3.1. Contextualització.....	16
3.1.1. El <i>Telenotícies</i>	16
3.1.2. L' <i>InfoK</i>	19
3.2. Paràmetres del registre.....	21
3.2.1. Camp.....	22
3.2.2. Mode.....	27
3.2.3. Tenor interpersonal.....	29
3.2.3.1. Grau de formalitat.....	29
3.2.3.2. Grau d'interacció amb el receptor.....	33
3.2.3.3. Grau de modalització.....	36
3.2.4 Tenor funcional.....	40
3.3. Propietats textuais.....	42
3.3.1. Coherència.....	42
3.3.2. Cohesió.....	45
4. Conclusions	49
5. Bibliografia	52
6. Annexos	54
6.1. Criteris de transcripció.....	54
6.2. Criteris de citació de les transcripcions	55
6.3. Transcripcions	55
6.3.1. Notícies del <i>Telenotícies</i>	55
6.3.1.1. Les mesures contra la Covid-19 l'octubre del 2020.....	55
6.3.1.2. La mort de Maradona.....	62
6.3.1.3. El descobriment d'aigua a la Lluna.....	67
6.3.1.4. La investidura de Biden.....	69
6.3.1.5. Exposició d'art per a nens.....	83
6.3.2. Notícies de l' <i>InfoK</i>	85
6.3.2.1. Les mesures contra la Covid-19 l'octubre del 2020.....	85
6.3.2.2. La mort de Maradona.....	91
6.3.2.3. El descobriment d'aigua a la Lluna.....	93
6.3.2.4. La investidura de Biden.....	97
6.3.2.5. Exposició d'art per a nens.....	104
6.4. Declaració d'autoria	106

1. Introducció

1.1. Justificació del tema del treball

La variació és un tret intrínsec de les llengües, i presenta diverses modalitats: variació dialectal, relacionada amb les característiques dels usuaris, o variació funcional, relacionada amb les característiques dels àmbits d'ús. La variació funcional és, doncs, una «modalitat lingüística situacional, associada als contextos d'ús» (Payrató, 1998: 16), i és el resultat de l'alta capacitat que posseeix la llengua d'adaptació a l'entorn, però també és «conseqüència de la capacitat del llenguatge de crear, per ell mateix, amb el seu ús, el propi context» (1998: 30). El context condiona la parla i és fascinant veure com el mateix sistema lingüístic canvia en funció de la situació comunicativa. Per això, m'interessava fer un Treball de Fi de Grau relacionat amb la variació funcional, perquè considero que és un dels trets més extraordinaris de la llengua. A partir d'unes quantes propostes comentades amb la tutora, va sorgir la idea d'analitzar i comparar la llengua d'un informatiu per a adults amb la d'un informatiu per a nens, dos registres no gaire allunyats però que a la vegada han de presentar diferències rellevants. Al capdavall, l'adequació al receptor és una de les propietats més importants que ha de presentar el discurs si es vol comunicar de manera efectiva. Així que em va semblar molt interessant estudiar com l'audiència —infantil o adulta— condiona la manera d'explicar una mateixa notícia. Un tema que, a més, em serviria per aprofundir més en els estudis de la variació funcional.

1.2. Objectius i resultats esperables

Amb el tema escollit, l'objectiu principal és analitzar com l'audiència condiona la llengua en un informatiu. Més específicament, analitzar la llengua d'un informatiu per a adults i la d'un informatiu per a nens a l'hora d'explicar la mateixa notícia i veure quins mecanismes s'usen en cada cas, comparar els resultats i atribuir les diferències a factors contextuals. Com que l'adequació «és la propietat del text per la qual aquest s'adapta —s'adequa— al seu context comunicatiu i social» (Besa, 2006: 31), es creu que el receptor de cada programa determinarà la manera d'emprar la llengua en cada cas. Més concretament, s'intueix que l'informatiu per a nens s'empra en un registre més simplificat: les notícies són un resum de les d'adults, amb estructures sintàctiques més simples i un lèxic més general per tal que la informació sigui fàcilment assimilable per als més petits. Així mateix, s'espera que la durada i el format de les notícies siguin més breus atesa la durada del programa, sobretot.

2. Metodologia i marc teòric

2.1. Metodologia

Per al desenvolupament d'aquest treball acadèmic s'ha necessitat un corpus per analitzar, així que, per començar, s'han buscat cinc notícies de temàtica diferent —una de local, una d'internacional, una d'esports, una de ciència i una de cultura— de les quals s'hagi parlat al *Telenotícies* i a l'*InfoK*. Les seleccionades han estat l'aplicació de noves mesures contra la Covid-19 a l'octubre del 2020, la investidura de Joe Biden, la mort de Maradona, el descobriment d'aigua a la Lluna i, a l'últim, una exposició d'art pensada per als nens. Un cop triades, se n'ha fet la transcripció per tal de disposar del corpus.

A continuació, s'ha redactat el marc de la recerca per tenir unes bases adequades per a l'anàlisi: l'etnografia de la comunicació, l'anàlisi del discurs, el llenguatge periodístic, els registres simplificats i l'adquisició del llenguatge. En començar l'anàlisi, es va veure que les principals diferències eren sobretot a causa d'aspectes lingüístics i discursius que l'informatiu per a adults no presentava. L'absència de molts elements que apareixen a l'*InfoK* converteix el *Telenotícies* en l'informatiu paradigmàtic, el *no marcat*, de manera que l'*InfoK* es caracteritza per uns trets que el diferencien i l'allunyen de l'informatiu de referència, el neutre. Així doncs, l'anàlisi s'ha centrat en les diferències que presenta l'informatiu per a nens com a informatiu *marcat* en relació amb el *Telenotícies*, el *no marcat*. A més, aquestes diferències són fàcilment atribuïbles als paràmetres del registre, condicionats, sobretot, pel canvi de receptor. Per tant, el treball s'ha focalitzat en una descripció de les diferències que presenten els dos programes en relació amb els paràmetres.

L'última fase ha estat la de redacció, en què s'ha exposat l'anàlisi a partir dels paràmetres del registre: era una manera senzilla d'atribuir les diferències detectades a factors contextuals. Així doncs, es descriuen les diferències que presenten els dos informatius en cada paràmetre i es fa una atribució de les característiques al context, especialment al receptor, ja que el principal objectiu és veure com l'audiència determina la manera d'explicar un mateix esdeveniment. Els exemples del corpus que s'han posat s'han citat d'acord amb els criteris especificats a l'annex.

2.2. Marc teòric

2.2.1. Etnografia de la comunicació

Un enfocament adequat per estudiar el tema escollit és l'etnografia de la comunicació. Va ser un mètode iniciat a mitjan anys seixanta del segle XX per Gumperz i Hymes, dos estudiosos que van adonar-se que «llengua, cultura i societat són realitats interdependents, creades, recreades, mantingudes i/o transformades a través de l'ús lingüístic o —més precisament— de l'acció lingüísticocomunicativa» (Calsamiglia *et al.*, 1997: 25). Ambdós autors van posar èmfasi en el fet que les societats organitzen les seves activitats, estableixen relacions interpersonals i construeixen la seva identitat a través de l'ús lingüístic i les seves interaccions. Per això, els humans s'agrupen en comunitats de parla diferents, cadascuna amb unes característiques socials, lingüístiques i comunicatives determinades (1997: 26). A partir d'aquí, doncs, tal com defensen Calsamiglia i Tusón (1999: 19), s'ha d'entendre el concepte de competència lingüística com una part del conjunt de coneixements i habilitats que s'inclouen en la *competència comunicativa*.

Segons la perspectiva etnogràfica, s'ha de posar el focus en els fets de parla o fets comunicatius per estudiar qualsevol grup social —o *comunitat de parla*, seguint la terminologia específica. Al principi, com que no era un corrent d'estudi estrictament lingüístic, sinó que més aviat se situava en el marc de l'antropologia lingüística i la sociolingüística (Payrató, 2010: 61), s'aplicaven les anàlisis etnogràfiques a tribus africanes o de l'Amazones. Més endavant, però, es va veure que era possible aplicar-ho a qualsevol altre fet comunicatiu, atès que un fet comunicatiu és «un tipo de interacción que integra lo verbal y lo no verbal en una situación socioculturalmente definida» (Calsamiglia i Tusón, 1999: 18) i que en cada fet comunicatiu sempre hi ha uns elements comuns. D'aquesta manera, el mètode etnogràfic es va anar estenent a tot tipus d'interaccions —o actes comunicatius— diferents. L'anàlisi consisteix a seguir el model SPEAKING, un acrònim en què cada inicial correspon —en anglès— a cadascun dels elements de l'acte comunicatiu, que es detallen tot seguit:

Setting: traduït com *situació*, en el sentit de marc espaciotemporal i escena. En aquest apartat, es dona la informació relacionada amb l'espai i el temps en què es desenvolupa l'acte.

Participants: tal com el nom indica, fa referència als participants de l'acte.

Ends: són els *propòsits* o *finalitats*. Aquest punt de l'anàlisi se centra en els objectius que cada participant té en el fet de parla. També s'hi inclouen els resultats obtinguts.

Acts: correspon a la seqüència d'actes; això és, les fases en què es desenvolupa el fet de parla.

Key: és la clau de l'acte, que fa referència al grau de formalitat, però també al to (solemne, irònic, seriós, lúdic, etc.).

Instruments: tots els elements verbals i no verbals que empren els participants en l'acte. Dins dels verbals hi ha les varietats lingüístiques usades i, dins dels no verbals, els components del llenguatge no verbal: la cinèsica, la proxèmica, els elements de suport, etc.

Norms: les regles i els principis que regulen l'ús lingüístic. Cada participant té unes obligacions concretes determinades pel tipus de fet comunicatiu. Dins de les normes es distingeixen les d'interacció i les d'interpretació. Les primeres són les que regeixen l'acte; per exemple, en relació amb els torns de parla, les interrupcions, etc. Les d'interpretació són les que guien la interpretació i comprensió del que va succeint al llarg de l'esdeveniment comunicatiu; a tall d'exemple, com s'interpreten les pauses llargues en un acte comunicatiu d'una cultura determinada. La transgressió d'aquestes normes també és significativa, atès que també condiciona el desenvolupament de l'acte comunicatiu.

Genre: és el *gènere*. Constitueix una mena d'embolcall sociocultural del fet de parla. Tots els elements anteriors, disposats, relacionats i jerarquitats d'una manera determinada en cada ocasió donen forma al gènere, que es detecta a partir d'unes característiques concretes que es creen amb la combinació de tots els elements. Aquí hi entren categories com una classe magistral, una entrevista, una conferència, un debat, un informatiu, etc.

Així doncs, el model SPEAKING és un model molt efectiu per a l'anàlisi etnogràfica, perquè es pot aplicar a qualsevol acte i, a més, permet fer una comparació entre fets comunicatius diferents (Calsamiglia *et al.*, 1997: 26). Per això, l'anàlisi d'aquest treball comença amb la descripció etnogràfica dels dos informatius a través d'aquest model. Així, es contextualitza l'anàlisi lingüística realitzada i és més fàcil comparar i atribuir resultats a factors contextuais.

2.2.2. Anàlisi del discurs

El llenguatge és un mecanisme de fer discursos. Per això, el discurs és la unitat bàsica de la llengua i la comunicació: en el discurs hi ha text; al text, oracions, i a les oracions, paraules. Per aquest motiu, aquest treball es realitza també des de l'enfocament de l'anàlisi del discurs. Es tracta d'una anàlisi que pren en consideració el context en què es produeix el missatge. Per tant, és lògic incloure l'anàlisi del discurs dins l'etnografia de la comunicació, atès que el discurs, tal com defensen Calsamiglia i Tusón (1999: 15), forma part de la vida social i, a la vegada, la crea. Per això, l'anàlisi del discurs parteix del principi que el text té sentit tenint en compte el context cognitiu i social i s'ha d'entendre com un fet comunicatiu més. També s'hi troben, doncs, tots els elements proposats per l'etnografia de la comunicació (1999: 18). D'aquesta manera, es pot estudiar tenint presents constantment els factors contextuals en què es produeix i es rep. Per aquest motiu, la llengua, que és la matèria primera del discurs, ofereix diverses opcions per escollir a l'hora de «(inter)actuar discursivament» (1999: 15) i, aquesta tria, ja sigui conscient o no, es fa sempre en funció dels paràmetres contextuals, que inclouen, entre d'altres, la situació i els propòsits de qui realitza la tria i dels destinataris (1999: 15).

La majoria d'autors coincideixen a dir que el terme *anàlisi del discurs* és vague i força ambigu, atès que es pot abordar des de diverses perspectives i disciplines, com la sociolingüística, la psicolingüística, la filosofia del llenguatge i la lingüística computacional (Brown i Yule, 1993: 11). Com ja fan notar Brown i Yule (1993: 11 i 12), cadascuna d'aquestes branques d'estudi analitza el discurs amb objectius diferents —i, per tant, des d'enfocaments diferents—, però el denominador comú en tots els casos és que s'acaben remetent a la lingüística d'una manera o una altra. La perspectiva d'anàlisi que interessa més per a aquest tipus de treball, doncs, és l'anàlisi lingüística, que permet veure com els elements lingüístics combinats amb altres de no lingüístics van creant vida social de manera complexa. Es tracta d'anar passant els diversos nivells que constitueixen el text; anar més enllà dels límits de l'oració i, tal com indica Stubbs (1993: 17), «estudiar unidades lingüísticas mayores». Per fer això, però, cal tenir molt clares les unitats d'anàlisi. La unitat bàsica d'aquest tipus d'anàlisi és l'enunciat, produït per l'enunciador en el procés d'enunciació i destinat a un enunciatari (Calsamiglia i Tusón, 1999: 17). Els enunciats, combinats amb altres enunciats i elements no verbals, van constituint el discurs, ja sigui oral o escrit, que acaba sent una «unidad comunicativa, intencional y completa» (1999: 17).

En definitiva, l'anàlisi consisteix a analitzar el conjunt del discurs en relació amb les seves condicions de producció i recepció. Per això, cal analitzar els enunciats que el componen en tant que fet comunicatiu tenint sempre en compte els paràmetres contextuals en què s'ha creat.

2.2.3. Llenguatge periodístic

Els registres «són les varietats lingüístiques enquadrades en les coordenades referides als usos i les funcions de la llengua» (Besa, 2006: 31). L'objecte d'estudi d'aquest treball és la llengua del discurs informatiu, de manera que és un discurs amb una varietat lingüística situada en un context molt concret. Per això, l'anàlisi del discurs informatiu implica tenir el llenguatge periodístic també com a marc de referència.

Salvador Giner (1989: 9) considera que «la més gran innovació literària del nostre temps és el periodisme», i que és imprescindible per a la societat moderna, atès que l'influx que hi exerceix és immens (1989: 9). Per aquest motiu, a mesura que el món ha anat evolucionant, també ho ha fet el periodisme, i la seva consolidació com a gènere literari —o conjunt de gèneres— «ha comportat una transformació dels altres gèneres preexistents» (1989: 9).

Certament, hi ha una gran diversitat de gèneres periodístics, però tots queden supeditats a una distinció més genèrica que es fa dins del periodisme: periodisme informatiu i periodisme d'opinió (Yanes, 2004: 31). Tal com Yanes apunta, el periodisme informatiu «no tiene ninguna otra función que la de comunicar con imparcialidad lo ocurrido, es decir, contar a la sociedad, con un lenguaje directo y sencillo, aquellos acontecimientos que pudieran ser de su interés» (2004: 32). Els gèneres inclosos dins del periodisme informatiu tan sols busquen transmetre al receptor els fets esdevinguts un cop s'han verificat, sense afegir valoracions ni interpretacions de cap mena, així com tampoc no hi ha cap finalitat estètica al darrere. Això implica que l'objectivitat és imprescindible en aquests gèneres i, per això, alguns autors també l'anomenen «periodismo objetivista» (2004: 32). Com que es persegueix l'objectivitat total —tot i que sovint és inassolible—, s'ha d'evitar l'opinió del periodista. Així mateix, és un tipus de periodisme que emet missatges dirigits al gran públic, per tant, és essencial un estil clar i simple, però no pas informal; al contrari, hi ha autors que defensen que és el llenguatge que empren parlants d'un nivell més aviat culte (2004: 37). Com que la comprensió és la prioritat, el producte final pot acabar sent «pobre desde el punto de vista

estético» (2004: 37), ja que cal que el missatge sigui senzill i poc monòton per tal que sigui comprensible. En efecte, Yanes recomana «un lenguaje ágil, variado y con ritmo» (2004: 38) i sempre ben construït gramaticalment. A més, tots els periodistes propugnen la claredat com a regla d'or, encara que això impliqui renunciar a certs recursos estilístics. En definitiva, el discurs periodístic ha de caracteritzar-se, sobretot, «por la claridad, precisión, fluidez y poder de captación» (2004: 39).

El gènere que cal conèixer per a aquest treball és el de la notícia, que s'inclou dins del periodisme informatiu. Entre els professionals del gremi hi ha força convergència a considerar que la notícia és el gènere bàsic del periodisme. Álex Grijelmo (2008: 31), per exemple, considera que és «la esencia del periodismo, la materia prima», que sorgeix d'un fet nou que suscita interès: «la noticia en estado puro tiene su origen en un acontecimiento sorprendente, estremecedor, paradójico o transcendental y, sobre todo, reciente» (2008: 31). De fet, en la majoria de les definicions que se n'han fet al llarg del temps, hi apareix la qüestió de l'*interès*: una notícia és alguna cosa interessant per al receptor.

Pel que fa a l'estructura que ha de presentar la notícia, se'n distingeixen tres parts: el titular, l'entradeta i el cos. El titular ha de ser breu però ha d'explicar la notícia, l'entradeta ha d'anar lligada amb el titular i no ha de ser un resum de la notícia, sinó que hi ha d'haver progressió temàtica al llarg de tot el text. Quant al cos, Grijelmo (2008: 56) posa èmfasi a explicar les coses a poc a poc, sense dir-ho tot de cop, i deixar de banda l'opinió personal del periodista. A tot estirar, pot haver-hi la presència del periodista mitjançant un recurs d'estil «siempre que su relato no se separe un ápice de los hechos comprobables y verificados». A part d'això, tots els manuals coincideixen en un aspecte que han de contenir les notícies: les 6 *W*, la resposta a les preguntes *what, who, where, when, how* i *why*. En general, és necessari contestar-les totes perquè una informació sigui completa, però no totes tenen la mateixa rellevància i en alguns casos no totes són imprescindibles. Grijelmo (2008: 36) considera que se'n pot afegir una altra: *per a què*, però cal anar en compte en aquest punt perquè «se corre el mayor riesgo de abandonar la objetividad de planteamiento para invadir los terrenos de la opinión».

L'estil lingüístic de la notícia ve determinat pel gènere. Van Dijk considera que el discurs de la notícia implica que es marqui una distància entre l'autor i el lector, i això s'aconsegueix, sobretot, eliminant partícules d'íctiques de persona com *tu* o *vostè*. Així mateix, el tema determina el vocabulari que s'ha d'usar, la qual cosa implica que potser hi han d'aparèixer

mots d'un argot específic o termes especialitzats. Cal, a més, evitar marques col·loquials, atès que l'estil periodístic és força formal i, relacionat amb això, convé usar les formes estandarditzades (citats per Yanes, 2004: 47 i 48).

Tanmateix, convé recordar que les notícies de ràdio i televisió posen uns requisits determinats per les seves característiques concretes de producció i recepció. Com que en els mitjans audiovisuals la informació només s'emet una vegada, és important que s'entengui a la primera, amb un llenguatge «específic, categòric i concret» per cridar i mantenir l'atenció dels espectadors (Oliva i Sitjà, 1990: 29). L'estil de les notícies televisives ha de ser senzill perquè s'entengui tot bé, però mai no pot ser com el d'una conversa deslligada, ni hi ha d'haver llenguatge massa informal o argot (1990: 30). Tothom mira la televisió; per tant, «l'objectiu és que tothom pugui seguir el fil de la nostra notícia» (1990: 30). Les informacions que es donin han de ser concises i breus per tal d'aconseguir claredat. S'han d'evitar els termes ofensius i els clixés, així com els termes especialitzats i, si són imprescindibles, convé explicar-ne el significat. Així mateix, no s'ha de dubtar a repetir les dades que tinguin una importància especial (1990: 41). Quant a les oracions, convé que siguin bastant simplificades i que segueixin l'ordre neutre: «aquesta estructura ens ajudarà a fer les frases simples i concretes i en general el nostre estil serà clar i directe» (1990: 46). En el llenguatge televisiu també es recomana fer servir pocs adjectius, atès que ja hi ha imatges que acompanyen el que s'està dient, i també s'aconsella l'ús de preposicions simples en comptes d'expressions més complicades (1990: 50 i 51). En relació amb el subjecte, és bo repetir-lo per tal que el receptor no es perdi, i és important que l'oració estigui en veu activa, així el subjecte és qui fa l'acció i coincideix amb les imatges (1990: 55). A més, tal com defensa Grijelmo (2008: 46), «en el sujeto reside la sorpresa», per això convé insistir-hi i posar-lo en primer lloc.

En definitiva, les notícies de televisió han de ser objectives, concises i clares perquè la modalitat en què s'emet la informació implica que s'hagi de processar molt de pressa. D'aquesta manera, s'aposta per un llenguatge planer i accessible a tothom, amb uns elements lingüístics concrets que permetin economitjar les oracions i obtenir un producte final adequat al format.

2.2.4. Registres simplificats

Tenint en compte que una de les hipòtesis inicials és que a l'informatiu per a nens la llengua s'empra en un registre més simplificat, també és important conèixer què se sap sobre aquesta qüestió. Charles Ferguson (1974: 143) va ser un dels lingüistes que més els va estudiar, i explica en els seus treballs que cada comunitat de parla disposa d'una varietat de registres, cada un adequat a una situació determinada. Els registres simplificats en són un exemple: registres per a persones que es creu que no són capaces d'entendre amb facilitat el discurs normal per a una comunitat. Generalment, els interlocutors amb qui s'usa aquest registre són nens petits, estrangers, gent sorda, etc. Per això, l'autor anomena aquests registres *baby talk* o *foreigner talk*.

Segons Ferguson (1974: 143), els parlants usen aquest tipus de discurs perquè el perceben com una versió simplificada de la seva llengua i, a la vegada, una imitació de la manera de parlar del seu interlocutor; per aquest motiu, creuen que és més fàcil d'entendre. Tot i així, es tracta d'un discurs que queda modificat en funció de com respongui la persona a qui s'adrecen: «In both baby talk and foreigner talk the responses of the person addressed affect the speaker, and the verbal interaction may bring some modification of the register from both sides» (1974: 144). L'autor constata que els resultats d'utilitzar aquestes formes simplifiades del llenguatge són els següents: en el cas de la parla infantil (*baby talk*), el nen acaba adquirint els altres registres no simplificats però manté la competència del *baby talk* per parlar amb nens més petits que ell (1974: 144). I, en el cas, del *foreigner talk*, si el context és adequat, el resultat és que «this foreigner talk may serve as an incipient pidgin and become a more widely used form of speech» (1974: 44).

Ferguson (1988: 178) va estudiar amb detall aquests registres, sobretot el *baby talk*, i considera que la principal diferència entre la parla infantil i la parla d'adults és prosòdica: l'adult que s'adreça a l'infant usa un timbre més alt i una entonació més exagerada que delimita més els grups entonatius. Així mateix, el ritme és més lent, amb més pauses, i la pronúncia és més acurada. Tot això s'atribueix a diversos factors: d'entrada, és una manera de reflectir la parla del nen, però també serveix per captar més la seva atenció.

Ara bé, la parla adreçada a infants conté moltes més característiques. Ferguson (1977: 212 i 213), quan descriu el *baby talk*, indica que és un registre que conté diversos processos de simplificació i d'aclariment, i processos expressius i d'identificació, que incideixen en tots

els nivells de la llengua. Quant a la fonologia, hi ha una tendència a les formes canòniques simples, a l'omissió de sons complexos i a la substitució de sons molt marcats per sons que ho són menys. L'autor també va detectar casos d'harmonia vocàlica i una alta freqüència de reduplicació (Ferguson, 1988: 180).

Pel que fa a la sintaxi, en comparació amb la parla d'adults, s'ha vist que la parla dirigida als nens «has shorter sentences, fewer subordinate clauses, fewer grammatical relations, and more repetitions than normal adult-to-adult speech» (Ferguson, 1988: 179). També s'hi han detectat menys marques de flexió, l'omissió de la còpula —en les llengües que en tinguin— i altres elements gramaticals com alguns pronoms (Ferguson, 1977: 218). Cal tenir present, però, que tot això són generalitzacions que poden variar en funció de les característiques internes de cada llengua.

Pel que fa a la morfologia, l'autor comenta que la parla adreçada a infants conté diminutius i formes hipocorístiques amb molta més freqüència que la parla d'adults, i això ho atribueix als processos expressius i d'identificació que hi ha en els registres simplificats (Ferguson, 1977: 224).

Per acabar, en relació amb el lèxic, Ferguson (1977: 220) constata que «[p]robably the most obvious reduction between AS and BT is in the lexicon», i és que, tal com comenta, el conjunt de mots usats en el BT és molt petit, d'uns cent o menys (1977: 220).

Els processos d'aclariment es duen a terme quan l'interlocutor no ha acabat d'entendre l'enunciat —no només en *baby talk* sinó en qualsevol altre registre—. En el cas de la parla infantil, però, destaca sobretot la repetició: «the most obvious clarifying process in BT is repetition» (Ferguson, 1977: 222). Ara bé, el ritme més lent, les pauses i la pronúncia més acurada a què abans s'ha fet referència també formen part d'aquest conjunt de processos.

Això no obstant, aquesta descripció és molt genèrica; l'autor va estudiar els registres simplificats de diverses llengües, i constata que hi ha una àmplia gamma de variació dins d'aquests registres simplificats, atès que estan determinats per molts factors, com l'interlocutor o les característiques intrínseques de cada llengua, que impliquen que no se segueixin sempre els mateixos processos ni que tinguin sempre tots la mateixa freqüència.

2.2.5. Adquisició del llenguatge

Per acabar, considerant que un dels informatius analitzats té com a receptors els nens, l'adquisició del llenguatge també és un àmbit adequat per a l'elaboració d'aquest estudi. Dins l'adquisició del llenguatge es distingeix, d'una banda, la descripció del desenvolupament del llenguatge, és a dir, «què fan els infants a cada edat, quines habilitats i coneixements mostren, i quin és el procés o seqüència d'adquisició d'aquestes habilitats» (Aparici, 2006: 173) i, d'altra banda, l'explicació dels processos d'adquisició; és dir, «com ho fan els nens per adquirir aquestes habilitats i coneixements, per què adquireixen el llenguatge tal com ho fan, quines són les causes que expliquen aquest procés» (2006: 174). Aquí interessa més l'explicació del procés d'adquisició, que és un tema que s'ha enfocat des de múltiples disciplines, com la lingüística, la psicologia o la pedagogia (2006: 174), de manera que, al llarg dels temps, se n'han fet diverses aproximacions teòriques: des de l'estructuralisme, el funcionalisme, l'innatisme o l'empirisme, el conductisme, el sociointeraccionisme el constructivisme i el connexionisme. Dimensions que «no han de ser forçosament oposades, sinó que poden ser complementàries» (2006: 174).

El que és més rellevant sobre aquesta qüestió és que la interacció entre adults i infants és altament significativa per a l'adquisició del llenguatge: «adult i infant prenen part constantment de determinades situacions o contextos d'interacció, les característiques de la qual tenen un paper molt important en les etapes primerenques del desenvolupament del llenguatge» (Aparici *et al.* 2018: 66). Quant al desenvolupament del llenguatge, primer hi ha el desenvolupament fonològic, després el lèxic i semàntic, el morfosintàctic i, en darrer lloc, el de la conversa i el discurs. Segons Aparici (2006: 235), el primer gènere discursiu que desenvolupen els infants és la conversa i, tot seguit, la narració.

Que el primer gènere sigui la conversa és una mostra de la rellevància de la interacció adult-infant, atès que és la manera a través de la qual els infants van adquirint estructures lingüístiques. Per tant, la primera varietat funcional que s'aprèn és la col·loquial, fet que s'haurà de tenir en compte a l'hora d'analitzar i justificar les característiques detectades al corpus.

3. Aàlisi i comparació dels dos informatius

Tot seguit, comença l'exposició de l'anàlisi de les notícies del corpus, centrada en els trets lingüístics que diferencien cada informatiu. Abans, però, se'n fa una anàlisi etnogràfica per tal de proporcionar la informació més contextualitzada.

3.1. Contextualització

Tal com ja s'ha indicat, és convenient estudiar el discurs en el seu context, i fer una anàlisi etnogràfica dels dos informatius com a fet comunicatiu és una manera de proporcionar el context necessari per a l'anàlisi del discurs. Així doncs, a continuació s'exposa l'anàlisi etnogràfica del *Telenotícies* seguint el model SPEAKING i, després, la de l'*InfoK*. S'ha optat per presentar primer la del *Telenotícies* perquè és l'informatiu paradigmàtic, el *no marcat*.

3.1.1. El *Telenotícies*

SETTING/SITUACIÓ

Informatiu que s'emet de dilluns a diumenge a dos quarts de tres del migdia i a les nou del vespre a TV3. Dura aproximadament una hora. Pel que fa a l'escenari, en un plató hi ha els periodistes presentadors, que van conduint el programa introduint totes les notícies. Així mateix, també hi ha el periodista de la secció d'esports i l'home o dona del temps.

PARTICIPANTS

Els participants que apareixen en cada programa són els següents: el periodista presentador-conductor del programa —al *Telenotícies Vespre* n'hi ha un i al *Telenotícies Migdia*, dos—; els periodistes i corresponsals que s'encarreguen de cobrir les notícies fora del plató; el periodista d'esports, que transmet les notícies que s'inclouen en aquesta temàtica; l'home o dona del temps, que informa del temps que ha fet i de les previsions meteorològiques; els entrevistats, que solen ser professionals experts en el tema de la notícia o ciutadans implicats en el succés, i els espectadors: el programa va adreçat a tota la població catalana, però sobretot està pensat per a un públic adult. A banda d'aquests participants, en tractar-se d'un programa de televisió, hi intervenen també els càmeres, els realitzadors i el regidor, que s'encarreguen de gravar, controlar quines càmeres se seleccionen i gestionar el programa *in situ*, respectivament. Tanmateix, aquests participants queden més allunyats dels objectius d'aquest treball.

OBJECTIUS

L'objectiu últim del programa és informar els espectadors sobre el que passa a Catalunya i a la resta del món. Ara bé, també hi ha altres objectius implícits. El dels presentadors és conduir el programa introduint les notícies que s'han de donar; el dels periodistes i corresponsals, transmetre de manera clara i entenedora tota la informació; el dels tècnics que hi ha al darrere de les càmeres, gestionar, gravar i realitzar el programa; el dels entrevistats, respondre adequadament a tot allò que se'ls demana, i el del públic és escoltar i entendre el que se'ls està explicant.

ACTES

El presentador-conductor saluda i comença a donar els titulars per ordre d'importància. Quan els ha donat tots, introdueix la primera notícia, que tot seguit passa a desenvolupar un altre periodista. Així és com es van transmetent totes les notícies per ordre d'importància: el conductor les introdueix i els periodistes o corresponsals que les cobreixen les desenvolupen. Quan s'ha informat de les més importants, es fa una pausa publicitària i, a la tornada, es donen les notícies de cultura. Tot seguit es passa a la secció dels esports, després es dona la informació del temps i per acabar, la contraportada. El programa es tanca amb un repàs dels titulars i el comiat del presentador.

KEY/CLAU

La clau és neutra i informativa, atesos els objectius del programa. El grau de formalitat entre emissors i receptors és mitjà: s'adopta un to neutre i mitjanament formal.

INSTRUMENTS¹

N'hi ha de verbals i de no verbals. Dins dels verbals, hi ha varietats dialectals i funcionals. Pel que fa a les primeres, se'n detecten diverses atesa la gran quantitat de periodistes col·laboradors: els que es troben al plató usen el català central, però entre els corresponsals n'hi ha que parlen altres varietats, com el balear, el nord-occidental o el valencià.

¹ L'objecte d'estudi d'aquest treball són, de fet, els instruments emprats pels periodistes, de manera que aquest apartat i el dels instruments l'*InfoK* queden completats amb la informació que es dona en els següents apartats.

En relació amb la varietat funcional o registre, hi ha quatre paràmetres que la determinen: el camp, el mode, el tenor interpersonal i el tenor funcional. Quant al camp, es tracta d'un discurs poc especialitzat: el llenguatge periodístic no pot ser abstrús però els espectadors són adults i hi pot haver una certa presència de termes i conceptes específics d'un àmbit concret, sempre que s'aclareixin quan sigui necessari. Pel que fa al mode, en tractar-se d'un programa televisiu, majoritàriament és oral, amb molta preparació prèvia en el cas dels periodistes del programa, però oral espontani en el cas dels entrevistats; quant a condicions de producció i recepció, el discurs és diferit en espai però directe en el temps, excepte les notícies enregistrades, que també són diferides en el temps. Ara bé, també hi ha modalitat escrita en els titulars. Pel que fa al tenor interpersonal, es tracta d'un discurs de formalitat mitjana, atès que el llenguatge periodístic ha de ser senzill i planer però sense abusar de col·loquialitat. Per acabar, quant al tenor funcional, principalment és narratiu i informatiu, tot i que en algun moment pot ser, també, descriptiu, expositiu o interactiu.

En relació amb els instruments no verbals, destaquen sobretot els no vocals: les notícies sempre van acompanyades d'imatges. Pel que fa a la cinèsica i la proxèmica, en general els periodistes es mouen poc i no gesticulen exageradament. Quant als no verbals vocals, el ritme i l'entonació són neutres, és a dir, no destaquen per estar especialment marcats.

NORMES

Quant a normes d'interacció, tenint en compte que es tracta d'un informatiu de televisió i tot està molt organitzat, no hi ha possibilitat d'interrupció. Els torns de parla estan molt ben marcats: els periodistes saben quan han de parlar, així com els entrevistats, atès que en una entrevista les intervencions de cada participant corresponen als torns de pregunta i resposta. A més, els conductors del programa donen peu a les intervencions dels periodistes i corresponsals.

GÈNERE

Aquest esdeveniment de parla és un informatiu televisiu, atès que l'objectiu últim sempre és informar els espectadors sobre l'actualitat. En els informatius els missatges emesos tenen el format de notícia, així que, considerant que el corpus analitzat el configuren notícies diverses, el gènere amb el qual aquest informatiu treballa és la notícia; més específicament, la notícia de televisió, que ja s'ha definit i concretat en l'apartat 2.2.3.

3.1.2. L'*InfoK*

Un cop vista l'anàlisi etnogràfica de l'informatiu per a adults, exposem l'anàlisi etnogràfica de l'informatiu per a nens, l'*InfoK*.

SETTING/SITUACIÓ

Informatiu que s'emet de dilluns a dijous a les vuit del vespre al canal Súper3 i dura entre quinze i vint minuts; per tant, no s'hi donen gaires notícies. Pel que fa a l'escenari, hi ha una presentadora al plató que s'encarrega de conduir el programa obrint-lo, tancant-lo i introduint algunes de les notícies. Com en qualsevol informatiu, hi ha altres periodistes que, ja sigui en *off* o presencialment, desenvolupen les notícies.

PARTICIPANTS

Els participants que apareixen en cada programa són els següents: la presentadora, que condueix el programa; els altres periodistes que s'encarreguen de donar les notícies i explicar conceptes; els entrevistats, que en la majoria dels casos són nens o professionals experts del tema de la notícia, i els espectadors, els nens. L'informatiu està pensat per a una audiència d'entre nou i dotze anys. De vegades, en alguns programes, apareixen altres participants: els *inforeporters*, nens que expliquen alguna curiositat de la seva vida; per exemple, com és la vida d'un fill de músics. Així mateix, tal com s'ha vist en l'anàlisi del *Telenotícies*, també hi intervenen altres participants: els càmeres, els realitzadors i el regidor, que graven, controlen les càmeres que se seleccionen i gestionen el programa dins del plató.

OBJECTIUS

L'objectiu últim del programa és informar els nens sobre el que passa al món. Ara bé, també hi ha altres objectius implícits i recollits en el programa: el de la presentadora és conduir el programa introduint les notícies que es volen destacar més; el dels altres periodistes col·laboradors, donar de manera clara i entenedora la informació; el dels tècnics i càmeres, gravar, coordinar i realitzar el programa; el dels entrevistats, respondre adequadament a tot allò que se'ls demana, i el del públic és escoltar i entendre el que se'ls explica.

ACTES

La presentadora-conductora saluda els espectadors, es donen els titulars de les notícies principals en la veu en *off* d'una altra periodista. Llavors es torna al plató i la presentadora-conductora introdueix la primera notícia. Tot seguit, un periodista en *off* desenvolupa la

notícia que la presentadora ha introduït, però les següents notícies, en la majoria de casos, es van enllaçant a través d'altres periodistes sense que es torni al plató amb la presentadora. Tanmateix, en les notícies en què es vol posar més èmfasi, sí que és la presentadora qui en fa la introducció. Un cop donades totes les notícies, s'informa de la previsió del temps que farà l'endemà i es torna a transmetre una última notícia breu, que en la majoria dels casos és la presentadora qui l'explica. Per tant, hi ha també una mena de contraportada. Finalment, la presentadora s'acomiada. Evidentment, cada programa és diferent, i n'hi ha alguns en què en algun moment es fa una petita entrevista a algú o s'emet un breu reportatge, per exemple.

KEY/CLAU

La clau és neutra, informativa i lúdica, atesos els propòsits del programa. Ara bé, quan les notícies que es donen estan relacionades amb temes que afecten la salut o la seguretat dels nens, llavors s'adopta una clau seriosa. A tall d'exemple, els casos en què es parla d'assetjament o d'obesitat infantil i se'ls ha de fer prendre consciència de la gravetat del fet. Tanmateix, al llarg de tot el programa, el grau de formalitat és baix: s'adopta un to proper i molt didàctic perquè els nens entenguin bé què se'ls està explicant.

INSTRUMENTS

Pel que fa a als instruments, també n'hi ha de verbals i de no verbals. Dins dels verbals, cal especificar també les diverses varietats. Quant a les dialectals, en general, els periodistes parlen català central, però un col·laborador parla balear.

En relació amb la varietat funcional, també hi intervenen els quatre paràmetres vistos abans. Quant al camp, es tracta d'un discurs poc especialitzat: el públic és infantil i no podria processar termes massa específics d'un àmbit concret. Pel que fa al mode, en tractar-se d'un programa televisiu, majoritàriament és oral, amb molta preparació prèvia en el cas dels periodistes i la conductora del programa, però oral espontani en els entrevistats. Així mateix, el discurs és diferit en l'espai i el temps, almenys en algunes de les notícies. Ara bé, també hi ha modalitat escrita en els titulars escrits. Pel que fa al tenor interpersonal, es tracta d'un discurs de poca formalitat, atès que els principals destinataris són nens i el discurs els ha de semblar proper i familiar. Per acabar, hi ha diversos tenors funcionals: els principals són el narratiu i l'informatiu i, secundàriament, també n'hi ha de descriptiu, interactiu i expositiu o didàctic.

En relació amb els instruments no verbals vocals, destaca sobretot el ritme més lent, amb més pauses i una entonació més marcada, i el fet que els periodistes riuen quan expliquen alguna cosa graciosa. Pel que fa als no vocals, les notícies van acompanyades de moltes imatges i vídeos que sovint clarifiquen encara més el contingut informatiu. També destaquen la cinèsica i la proxèmica dels periodistes: en general, es mouen poc però gesticulen molt amb les mans, tot i que cal tenir en compte que en moltes de les notícies només hi ha la veu en *off*.

NORMES

Quant a normes d'interacció, tenint en compte que es tracta d'un programa de televisió i que tot està molt ben organitzat, no hi ha possibilitat d'interrupció. Els torns de parla estan molt ben marcats: la presentadora sap quan ha de parlar, així com els entrevistats, atès que en una entrevista les intervencions de cada participant corresponen als torns de pregunta i resposta. Com que no hi ha públic, per molt que s'hi interactuï, no s'obté una resposta de l'audiència.

GÈNERE

Aquest esdeveniment de parla també és un informatiu, però, com que no va dirigit a un públic adult, no segueix del tot el format de l'informatiu paradigmàtic; per tant, convé especificar que es tracta d'un informatiu infantil. Diversos elements comporten aquesta caracterització: els continguts seleccionats, el poc grau d'especialització i el to poc formal, entre d'altres. No obstant això, per molt que el programa s'emmarqui en el gènere informatiu infantil, el programa de vegades inclou seccions com entrevistes o reportatges. Ara bé, considerant que l'objectiu últim sempre és informar els nens sobre el que passa al seu voltant, el gènere del programa segueix sent el de l'informatiu, tot i la presència esporàdica d'aquestes seccions. Així mateix, tal com ja s'ha comentat en l'anàlisi etnogràfica del *Telenotícies*, el gènere discursiu principal amb el qual treballen els informatius és la notícia; per tant, caldrà tenir-ne present la definició proporcionada a l'apartat 2.2.3 per veure fins a quin punt hi comparteix trets.

3.2. Paràmetres del registre

L'adequació és la propietat del text gràcies a la qual aquest és idoni respecte a la situació comunicativa. Per això, en determina el tipus de varietat lingüística; en aquest cas, el registre de cada informatiu. Com que l'objectiu del treball és veure els mecanismes amb què una

mateixa notícia s'adequa a un receptor adult o a un de nen, l'exposició de l'anàlisi es fa a partir dels quatre paràmetres del registre, tal com s'ha especificat a la metodologia.

3.2.1. Camp

El camp del registre correspon al tema de tractament del text i al grau d'especialització que presenta el discurs. En aquest cas, el tema de tractament varia en cada notícia però són els mateixos en els dos corpus; per tant, la diferència rau en el grau d'especialització entre un i altre informatiu. A l'*InfoK*, el nivell d'especialització és menor que al *Telenotícies*. És important no perdre de vista que el *Telenotícies* emprava llenguatge periodístic; per tant, no ha de ser altament especialitzat perquè l'ha d'entendre tothom, però, en comparació amb l'*InfoK*, el discurs del *Telenotícies*, en dirigir-se a adults, sí que presenta un grau d'especialització una mica més alt.

El grau d'especialització menor en l'*InfoK* es pot aconseguir per diverses vies. D'entrada, amb la tria de la informació: en alguns casos ja es descarten continguts que contenen termes especialitzats i, com que s'ometen perquè no es consideren rellevants per al receptor, ja no apareix el terme en la notícia per a nens que, tanmateix, sí que surt en la d'adults. Ara bé, si hi ha informació imprescindible també per als més petits i és inevitable fer referència a conceptes que es denominen amb mots que els poden resultar abstrusos, o es fa una paràfrasi del concepte emprant lèxic més general; o se substitueix el mot específic per un de lèxic comú, o, en els casos més extrems, s'usa el terme especialitzat i se n'explica el significat. A continuació, es donen exemples d'aquestes estratègies trobades en les diferents notícies.

A la notícia sobre les noves mesures aplicades a l'octubre per frenar els contagis de Covid-19, a l'*InfoK* hi ha força mostres de lèxic menys especialitzat en comparació amb la mateixa notícia emesa pel *Telenotícies*. A tall d'exemple, a l'informatiu per a nens no hi apareixen *bombolla de convivència*, *aforament* o *teletreball*, unitats terminològiques usades amb freqüència al *Telenotícies*. Això es pot veure amb exemples com els següents: A «es demana_ | que tothom que pugui_ | treballi_ | des de casa\» (l. 29) s'evita el terme *teletreball* —tot i que tampoc seria especialment complicat d'entendre atesa la popularitat que ha guanyat en l'últim any—, i a «el més important_ | que ens han dit avui_ | és que ens moguem el mínim possible_ | fora de casa_ | i que no ens trobem amb amics i familiars_ | si no és imprescindible\» (l. 20), s'evita *bombolla de convivència* (l. 109, *Telenotícies*), que aquest sí

que pot ser més abstrús per a alguns nens. Per no usar *aforaments* (l. 24, *Telenotícies*), l'*InfoK* recorre a «es redueix_ | el nombre de gent_ | que pot entrar a les pistes esportives!» (l. 43). Són casos, doncs, de paràfrasi de conceptes denominats amb termes especialitzats que els nens segurament desconeixen.

No obstant això, com ja s'ha esmentat, hi ha casos en què no cal parafrasejar un terme especialitzat —si més no, especialitzat per a un nen— per tal de fer-lo més comprensible, sinó que n'hi ha prou amb substituir-lo per un element de lèxic general. El primer exemple és el canvi de *locals d'oci infantil* (l. 20) al *Telenotícies* per *xiquiparcs* (l. 48) a l'*InfoK*; efectivament, la substitució no només resulta en un menor grau d'especialització, sinó que també afecta la formalitat, ja que el terme infantil és menys formal. Així mateix, el fragment del *Telenotícies* «les mesures tenen el consens de la **comunitat mèdica**» (l. 73) a l'*InfoK* equival a «el Govern català_ | seguint el consell dels **metges**_ | ha anunciat_ | una sèrie de mesures noves_» (l. 8). En comptes d'usar *comunitat mèdica* s'opta per *metges*, atès que els espectadors tenen un referent per a *metge* i no pas per a *comunitat mèdica*. El mateix passa amb el fragment del *Telenotícies* «les noves mesures estan pendents **d'avaluar al judicial**» (l. 131), que conté termes força específics (*avaluar* i *judicial*, que en aquest cas són d'àmbit jurídic i queden molt lluny de l'abast dels nens) i té un equivalent molt més senzill: «són unes mesures_ | que ara_ | ha **d'aprovar**_ | **un jutge**» (l. 53).

En aquesta mateixa notícia també hi ha un exemple molt clar dels casos en què apareixen termes especialitzats i se n'explica el significat: al final de la notícia es dona el significat de certs mots del camp lèxic de la pandèmia: *segona onada* (l. 97), *corba de contagis* (l. 121), *brot* (l. 137), *transmissió comunitària* (l. 146) i *asimptomàtics* (l. 160). Donar de manera explícita el significat d'un terme especialitzat és propi i adequat en el llenguatge periodístic, la qüestió, aquí, és que aquests termes no són prou especialitzats per als adults, però per als nens, sí; per això s'opta per aquest recurs. De fet, els mateixos periodistes de l'*InfoK* diuen explícitament que els han elaborat un diccionari perquè sàpiguen què volen dir aquests mots tan freqüents actualment.

La notícia de Maradona és un clar exemple de la reducció en el grau d'especialització a través de l'omissió d'informació: a la notícia transmesa pel *Telenotícies* es donen detalls en relació amb l'operació a què s'havia sotmès l'exfutbolista uns dies abans de la seva mort i es fa ús de termes mèdics com *aturada cardiorespiratòria*, *edema cerebral* i *hemorràgia*

cerebral. A la notícia de l'*InfoK*, en canvi, en ometre informació relacionada amb l'operació, s'obvien aquests termes especialitzats del camp mèdic.

En la mateixa línia que la d'esports hi ha la notícia de la investidura de Joe Biden. En comparació amb la manera com es tracta l'esdeveniment al *Telenotícies*, s'ometen una gran quantitat de termes de l'àmbit sociopolític que abunden a l'informatiu per a adults. És el cas de formes com *Congrés*, *temple de la democràcia*, *trumpistes*, *trumpisme*, *extremistes*, *supremacisme (blanc)*, *terrorisme domèstic*, *guerra incivil*, *president legítim*, *demòcrates*, *republicans*, *urbanita*, *progressista*, *multiracial*, etc. En efecte, són termes propis de la política que els adults coneixen i entenen perfectament, però estan molt lluny del coneixement del món que tenen els nens. Per aquest motiu, aquests termes no apareixen en la notícia per als més petits. Això està molt relacionat amb la selecció d'informació: moltes de les unitats terminològiques esmentades es troben en la part de la notícia del *Telenotícies* on es fa una anàlisi del discurs d'investidura de Biden, en el qual es fa referència al racisme i el bipartidisme que planen sobre els Estats Units. Com que a l'*InfoK* no es parla del discurs del nou president, tots aquests termes no hi apareixen.

No obstant això, de vegades, alguns d'aquests conceptes que s'evita anomenar són imprescindibles i no es poden eliminar. En aquests casos, com també s'ha vist a la notícia de les restriccions, es recorre a mots de lèxic comú o, per exemple, a la forma hiperònima, que confereixen al discurs un to més general. Per exemple, en aquesta mateixa notícia, a l'*InfoK* no es fa referència a la distinció entre demòcrates i republicans, termes altament freqüents en el discurs del *Telenotícies*, sinó que s'opta per l'hiperònim *polítics* (l. 151) o *grup de polítics* (l. 211), sense indicar-ne el partit: els nens catalans desconeixen molts detalls de la política nord-americana; per tant, no tenen cap referent dels termes *demòcrata* i *republicà*. Per aquest motiu, no cal utilitzar-los; si es fes, el discurs seria més confús i dens, amb dades difícils de processar.

Ara bé, en aquesta notícia també hi ha informació que implica la presència de termes més especialitzats sense possibilitat d'una alternativa més genèrica. En aquest cas, l'estratègia consisteix en l'explicació del significat dels termes —com és propi del llenguatge periodístic—. Per exemple, per indicar on van tenir lloc els fets del 6 de gener, es fa referència al Capitoli i, com que s'espera que els nens no sàpiguen què és, s'explica: «aquí hi trobem el Capitoli_ | on treballen els polítics escollits en les eleccions_ | i des d'on es faran

les lleis\» (l. 150). Una altra mostra d'això es troba quan l'*InfoK* fa referència a l'*impeachment* de Trump que els demòcrates van demanar: «un grup de polítics_ | han presentat_ | un recurs_ | que en anglès es diu_ | impeachment\ | i que vol dir_ | destitució\» (l. 211). Ara bé, *destitució* tampoc és un terme gaire adequat perquè l'entenguin nens d'entre nou i dotze anys. No obstant això, després s'explica perquè l'han demanat: «l'han demanat_ | perquè creuen que Trump_ | no és apte per ser president dels Estats Units\ | i que no hauria de presentar-se a les eleccions_ | mai més\» (l. 218). Si bé amb aquest últim apunt els nens podrien arribar a inferir que un procés de destitució vol dir fer fora algú del seu càrrec, no es pot garantir que tots arribaran a entendre el concepte. En canvi, sí que és més entenedora l'explicació de *frau electoral*: «no parava de dir_ | que hi havia_ | frau electoral\ | és a dir_ | que s'havia fet trampa_ | a les urnes\ | que hi havia vots_ | que eren falsos_ | i que tampoc s'havien comptat bé_ | alguns dels vots\» (l. 120). En aquest cas, el concepte de *frau electoral*, segurament de difícil comprensió en un primer moment, queda aclarit gràcies a l'explicació que se'n fa just a continuació.

En relació amb la notícia del descobriment d'aigua a la Lluna, en ser de ciència, cal destacar que en els dos informatius hi ha un esforç important per traslladar el contingut de manera senzilla als espectadors, així que ni al *Telenotícies* ni a l'*InfoK* hi ha una forta presència de termes especialitzats de l'àmbit científic. Certament, el discurs científic presenta un alt grau d'especialització i, per això, s'usa en contextos molt concrets i prou. Un informatiu ha de transmetre els avenços als espectadors amb un llenguatge planer i divulgatiu, com ja s'ha vist abans descrivint el registre periodístic. Tanmateix, encara es pot percebre una certa diferència del camp entre el *Telenotícies* i l'*InfoK*. Per exemple, al *Telenotícies*, si bé queda explicat què vol dir, s'usa el terme *trampes fredes* (l. 30) per indicar on es troba l'aigua que s'ha descobert a la Lluna. En canvi, a l'*InfoK* no s'hi fa referència i simplement es comenta que a la Lluna s'hi ha trobat aigua «en forma de gel» (l. 44). Un altre punt per destacar de la notícia és l'esment a l'observatori aeri SOFIA que va detectar les molècules d'aigua: al *Telenotícies* s'utilitza el terme *telescopi reflector* (l. 44), i a l'*InfoK* s'opta per *supertelescopi* (l. 53). Els nens saben què és un telescopi —alguns fins i tot potser en tenen un—, però segurament no saben què és un telescopi reflector, per això a l'*InfoK* s'obvia el terme. Tanmateix, no seria adequat dir que el SOFIA és un telescopi perquè no ho és; per això cal el matis de *supertelescopi*, per indicar que és molt més potent que un telescopi normal com el que ells poden haver vist.

Per acabar, quant a la notícia sobre l'exposició d'art, la notícia d'adults ja no presenta tampoc lèxic especialitzat. Així que, en aquest cas, no hi ha una diferència significativa en el grau d'especialització en relació amb el tema de tractament.

Així doncs, l'informatiu per a nens usa un lèxic menys especialitzat, amb termes més vagues i generals. En efecte, cal que els receptors entenguin què se'ls està explicant en tot moment, de manera que seria contraproductiu que es fes servir terminologia que els resultés opaca. No obstant això, s'ha trobat algun cas poc adequat al públic del programa infantil: a tall d'exemple, a la notícia de la mort de Maradona, s'empra l'expressió *samarreta albiceleste* (l. 78) per fer referència a la samarreta de la selecció argentina. L'adjectiu manllevat *albiceleste* no és el més adequat en aquest context perquè un nen d'entre nou i dotze anys difícilment sabrà relacionar *albiceleste* amb l'Argentina, segurament no ho haurà sentit mai i, per tant, és poc probable que entengui a què s'està referint el periodista.

Així mateix, a la notícia de la investidura de Biden també hi ha altres mostres de formes poc adequades per als nens, tot i que s'hi eviten igualment molts termes especialitzats. Ja s'ha vist el cas de l'*impeachment*, però n'hi ha d'altres; per exemple, termes com *presa de possessió* (l. 87) o *atac a la democràcia* (l. 185), que poden resultar opacs per al receptor. Són formes freqüents en el discurs periodístic adreçat a adults; ara bé, els nens segurament no estan familiaritzats amb el concepte *presa de possessió* i també és poc probable que coneguin el significat de *democràcia*; per tant, si no saben què vol dir *democràcia* no entendran què significa *atac a la democràcia*.

A la notícia sobre el descobriment d'aigua a la Lluna també hi ha alguna forma que no s'adequa bé al receptor, com, per exemple, *pertorbacions atmosfèriques* (l. 66). Si bé es tracta d'una notícia amb moltes estratègies discursives per adequar el missatge als receptors, aquesta unitat terminològica pot resultar opaca als més petits; si més no, a alguns, atès que dels nou als dotze anys hi ha diferències cognitives importants.

En definitiva, un tret que diferencia en gran mesura els dos informatius és el grau d'especialització; per tant, el camp del registre és un dels paràmetres més alterats pel canvi de receptor. A l'*InfoK* és menor, i s'aconsegueix per mitjà de diversos recursos. D'una banda, a partir de l'omissió directa d'informació que implica termes específics d'un àmbit determinat. D'altra banda, l'especialització menor també s'aconsegueix a partir de la paràfrasi o la

substitució del terme per un element de lèxic més general. Ara bé, si hi ha un concepte imprescindible que no es pot substituir ni parafrasejar, llavors s'explica què vol dir. En general, es tracta de bones estratègies per reduir el grau d'especialització, tot i que, com s'ha detectat i comprovat, hi ha casos en què el discurs s'escapa una mica dels límits i s'utilitzen termes més propis de l'univers adult. Tot i així, cal tenir present que dels nou als dotze anys hi ha una gran diferència cognitiva, de manera que alguns dels espectadors poden conèixer termes que s'expliciten, se substitueixen o s'obvien, així com alguns també poden conèixer algunes de les formes que aquí es proposen com a no adequades.

3.2.2. Mode

El mode consisteix en el conjunt de condicions de producció i recepció del discurs. Els dos informatius són programes televisius; per tant, el canal és principalment oral amb molta elaboració prèvia del discurs. Ara bé, «[l]a comunicació humana es presenta com un fenomen complex» (Payartó, 2010: 132) i en una interacció intervenen molts processos diferents. No n'hi ha prou de parlar de modalitat oral, perquè la «producció comunicativa és multimodal i multicanal» (Payrató, 2013: 55). La comunicació no verbal constitueix una part molt important del missatge oral, també.

Per començar, els dos informatius presenten molta diferència en relació amb els elements no verbals vocals. L'*InfoK* destaca per una entonació molt més marcada, un ritme més lent, i un èmfasi altament marcat. A tall d'exemple, quan s'explica com s'ha trobat aigua a la Lluna, l'emfasització és immensa atesa la fascinació davant del descobriment científic. Així mateix, els comentaris graciosos van acompanyats de riure. Això permet fer un discurs proper i amè de cara als nens, al mateix temps que s'intenta encomanar-los l'interès pel fet narrat. De fet, Ferguson (1988: 178) ja constata que la principal diferència entre l'*adult speech* i el *baby talk* és prosòdica, i ho atribueix a la capacitat d'atracció que té l'entonació marcada i el ritme lent. Al *Telenotícies*, en canvi, els periodistes parlen més de pressa, amb menys pauses, una entonació no tan marcada i una absència total del riure; així aconsegueixen un to més neutre. Un exemple molt clar per veure com el receptor modifica la comunicació no verbal vocal són les intervencions de Raquel Sans en les dues notícies de la investidura de Biden, la de nens i la d'adults. A l'informatiu per a adults parla en un ritme força accelerat —si bé una pronúncia perfecta—; en canvi, quan intervé a l'*InfoK* parla molt més a poc a poc, parant molta atenció a transmetre el contingut de manera lenta i pausada perquè els més petits l'entenguin bé.

Això no obstant, la comunicació no verbal encara va més enllà: també s'ha de parar esment als elements no vocals, com la cinèsica i la proxèmica. Quant a la primera, a l'*InfoK* la gesticulació manual i l'expressió facial dels periodistes són més accentuades que al *Telenotícies*. En ambdós informatius, la mirada és directa cap als espectadors. En relació amb la proxèmica, no es mouen gaire en cap dels dos casos. Un últim tret de comunicació no vocal que destaca és el vestuari: els periodistes de l'*InfoK* vesteixen en un estil més informal que els del *Telenotícies*. Totes aquestes característiques són atribuïbles, d'una banda, a la serietat que un informatiu per a adults ha de transmetre i, d'altra banda, a la familiaritat o proximitat que ha de transmetre el de nens.

Si bé el mode és principalment oral, també hi ha modalitat escrita: la dels titulars escrits que acompanyen les imatges. N'hi ha en els dos programes, però les tipografies són diferents: els del *Telenotícies* són amb una lletra negra simple i fàcil de llegir sobre un fons blanc. En el cas de l'*InfoK*, són més breus, amb lletres de color blanc sobre un fons de color i, a més, en alguns casos van acompanyats del dibuix d'una cara amb una expressió que va d'acord amb el tipus de notícia. Per exemple, a la notícia de Biden, el titular «Kamala, primera vicepresidenta» porta el dibuix d'una cara contenta que ajuda a inferir que es tracta d'un fet positiu.

Relacionat amb això hi ha la qüestió de les imatges que acompanyen les notícies. En el cas del *Telenotícies*, són extreptes de gravacions sobre el succés o, en casos puntuals, gràfics que mostren dades. En general, però, les imatges són gravades i permeten que no calgui donar tants detalls descriptius. A l'*InfoK*, les imatges també pertanyen a gravacions del succés, però no sempre; hi ha casos en què el text oral va acompanyat de vídeos o imatges infogràfiques, que sobretot ajuden a clarificar la informació i a comprendre-la bé. Una mostra d'això es troba a la notícia de les restriccions de l'octubre, que es van indicant mentre apareixen dibuixats els escenaris afectats. De vegades, hi ha les dues opcions combinades, com a la notícia de Biden, en què a part de mostrar imatges sobre la cerimònia, s'ofereix un vídeo amb imatges i dibuixos per explicar els fets de l'assalt al Capitoli de manera visual i clara per als més petits.

Per acabar, la combinació de text, imatges i música també difereix entre un i altre informatiu. L'*InfoK* gairebé sempre acompanya la informació que proporciona amb música alegre,

mentre que al *Telenotícies*, no sempre hi ha música i, si n'hi ha, va en funció del fet narrat: si la notícia no és sobre un succés positiu i agradable, la música és més aviat solemne. Això es veu molt bé en el cas de la mort de Maradona: la música que acompanya el discurs de l'*InfoK* és la cançó *Maradona*, d'Andrés Calamaro, una peça de ritme alegre. En canvi, en tractar-se de la mort del futbolista, el *Telenotícies* acompanya el text amb una música més solemnia. De fet, però, aquest tret està relacionat amb el tractament de la informació, exposat més endavant (apartat 3.3.1): l'*InfoK* obvia detalls foscos i posa el focus en contingut interessant i atractiu per als nens; per això una música alegre de fons s'hi adequa.

Tot plegat, són estratègies que constitueixen un embolcall del missatge per tal que sigui atractiu i agradable per als nens: no n'hi ha prou amb emprar un llenguatge familiar i proper, també és necessària una bona ambientació, que incideix en tots els aspectes tractats en aquest apartat: la comunicació no verbal, les imatges i la música.

3.2.3. Tenor interpersonal

3.2.3.1. Grau de formalitat

El tenor interpersonal correspon al grau de formalitat que hi ha entre l'emissor i el receptor del discurs, i és un altre dels paràmetres que presenta més diferències entre ambdós informatius: el periodisme informatiu vol ser formal i que hi hagi força distància entre l'emissor i el receptor, per això el tenor interpersonal del *Telenotícies* és més formal que el de l'*InfoK*. Ara bé, com ja s'ha vist també (2.2.3), les notícies de televisió han de ser compreses per tothom, de manera que tampoc es pot abusar d'un discurs marcadament formal; per aquest motiu, el *Telenotícies* té un tenor interpersonal de formalitat mitjana, i l'*InfoK*, en adreçar-se als nens, té un tenor interpersonal de formalitat baixa. No es tracta d'un discurs altament informal, però sí que l'informatiu per a nens conté força procediments d'expressivitat col·loquial. En molts casos, s'expliquen sobretot perquè són propis del mode oral espontani, que l'*InfoK* busca reproduir en certa mesura malgrat que el discurs tingui molta elaboració prèvia.

A la notícia de les mesures de l'octubre de l'*InfoK*, s'hi ha trobat el mot *crossa cosa*: «passa una **cosa**_ | que impacta moltíssima gent_» (l. 100); expressions col·loquials, com *de cop i volta* (l. 107) —una alternativa lleugerament més formal seria *de sobte*—; procediments derivatius, «i ens indica que n'hi ha **moltíssims**» (l. 129), «el frena **moltíssim**» (l. 176);

combinacions de pronoms pròpies del registre col·loquial, «sabem que tenen el virus perquè **se'ls hi** ha fet una PCR_» (l. 166); o l'ús de segona persona del singular inespecífica: «**pots** enganxar el virus_ | en més llocs_ | si no **portes** mascareta i **vas** ben protegit\» (l. 157) És una estructura d'indefinició del subjecte «molt freqüent, però menys formal que l'ús de tercera persona del plural [...]. En les oracions de segona persona, el subjecte indefinit pren un valor dit universal (equivalent a 'tothom qui'), dins el qual s'inclouen el parlant i l'oient o els oients» (GIEC, 2016: 899). L'últim tret destacable d'aquesta notícia és el del connector concessiu *això sí* a «les extraescolars_ | que es poden continuar fent_ | amb totes les mesures\ | **això sí**» (l. 71). La partícula *això sí* al final de l'oració és més pròpia de la llengua oral; per tant, un tret més aviat col·loquial.

Quant a la notícia de la mort de Maradona, l'expressivitat col·loquial es troba, sobretot, a través de l'article personal: «i era argentí\ | com **en** Messi» (l. 33), tot i que no sempre s'utilitza, atès que la mateixa frase apareix una mica abans sense l'article: «era_ | argentí_ | com Messi\» (l. 17). D'aquesta notícia també destaca especialment el riure del fragment «li deien el Pelusa\ | pels seus {{@@} cabells_}» (l. 43). Ambdues estratègies aconseguen acostar la notícia als nens amb aquest to familiar i distès.

En el cas del descobriment d'aigua a la Lluna, també hi ha l'article personal: «**En** Jordi_ | ens en dona tots els detalls\» (l. 29) i el riure en un fragment en què es fa una broma resolent una ambigüitat: «ho ha confirmat_ | la SOFIA\ | {{@@} no és} el nom de cap investigadora_ | sinó les sigles_ | d'un supertelescopi» (l. 49). Si bé aquest aclariment també es podria fer al *Telenotícies*, allà ja no es deixa marge per a l'ambigüitat: «amb un telescopi reflector_ | el Sofia» (l. 44); primer es diu què és i després se'n dona el nom. Per tant, a l'*InfoK* la broma hi és de manera deliberada, i això redueix la formalitat.

A la notícia de la investidura de Biden, també hi ha diverses marques col·loquials. D'entrada, un altre element propi del llenguatge col·loquial és l'imperatiu gramaticalitzat a «**penseu que** cada quatre anys venen_ | centenars de milers de persones\» (l. 39); aquest procediment sintàctic emfasitza el contingut proposicional. A més, en aquesta notícia també hi ha la presència de l'article personal, com a «**en** Donald Trump_» (l. 102) o «**la** Irene_ | i **en** Josep_» (l. 110), tot i que hi ha incongruència: «des que es va anunciar_ | que **Joe Biden** va guanyar les eleccions_ | que el seu contrincant_ | **Donald Trump**_ | no va acceptar el resultat\» (l. 115). Així mateix, també hi ha procediments de derivació, concretament, el sufix

-íssim i el prefix *súper*: «**moltíssima** seguretat\» (l. 100), «**súpergreu**\» (l. 184). Les tries lèxiques també determinen poca formalitat; a tall d'exemple, s'opta per «**no parava de dir**_ | que hi havia_ | frau electoral\» (l. 120) en comptes de verbs una mica més formals com *insistir*. L'últim tret per comentar és l'ús de *followers* en comptes de *seguidors* a «tant a les xarxes\ | on té milions de **followers**_» (l. 193). L'ús del manlleu es pot atribuir a l'estratègia d'imitar el llenguatge dels joves: Bernal i Sinner defensen que els manlleus de l'anglès «responen a la voluntat, més o menys inconscient, de mostrar modernitat i, fins i tot, poden explicar-se per un cert regust esnob» (2009: 24); per això els joves opten per l'anglicisme i no per la solució catalana. Ferguson (1988: 178) destaca la imitació de la parla infantil per cridar l'atenció als nens; per tant, l'*InfoK* estaria seguint aquesta estratègia.

Per acabar, en la notícia sobre l'exposició d'art per als nens, el tret més col·loquial que destaca és el quantificador quantitatiu *tot de* a «**tot de** quadres_ | que li porten molts records_» (l. 24). En aquest cas, es tracta d'una estructura més aviat poc formal, tot i que no és exclusiva d'aquest registre.

Per ser l'informatiu no marcat, la majoria d'aquests procediments, com el riure o l'article personal, en general no apareixen al discurs del *Telenotícies*, i aquesta absència és la principal característica que automàticament apuja el grau de formalitat de l'informatiu per a adults. Ara bé, no s'ha de perdre de vista que el llenguatge periodístic, ha d'intentar ser tan neutre com sigui possible quant a formalitat i no recórrer a solucions exageradament formals. Tanmateix, el *Telenotícies*, com a mitjà de comunicació usa la varietat estàndard, que en alguns casos coincideix amb registres més formals (Castellà, 1992: 135). De fet, en alguns casos el *Telenotícies* es caracteritza per emprar certs recursos lingüístics que confereixen al discurs un to una mica més formal, com les nominalitzacions en comptes de les oracions predicatives de l'*InfoK*. Certament, les nominalitzacions consisteixen a dir amb un sintagma nominal «allò que podria desenvolupar-se en una oració sencera» (Salvador, 2000: 71), i això implica un discurs més dens, propi de registres més elevats, especialment el científic, però també és un recurs molt emprat en el discurs periodístic perquè reforça la cohesió textual i fomenta una «progressió temàtica molt travada» (2000: 78). Però la nominalització implica un grau de formalitat més elevat sobretot perquè l'estil nominalitzat s'oposa a l'estil més oracional, que s'acosta més a l'oralitat conversacional (2000), l'estil que, precisament, és el que en gran mesura fa servir l'*InfoK*.

Per començar, una mostra d'aquesta característica es troba a la notícia de les restriccions de l'octubre: al *Telenotícies* s'empra la nominalització «**propagació de la malaltia**» (l. 159) per designar el que a l'*InfoK* es diu amb una oració predicativa: «quan **el virus s'escampa molt**» (l. 152). Així mateix, a la notícia de Maradona n'hi ha un altre exemple: la nominalització a «**la seva habilitat amb la pilota** el va portar_ | a fer el salt_ | al futbol europeu_ | de la mà del Futbol Club Barcelona» (l. 99), que contrasta amb l'oració de l'*InfoK*: «**ho feia tan bé_ | que** el Barça_ | el va fer venir a jugar a Europa» (l. 51). En el cas de la notícia de la Lluna, també hi ha un exemple de nominalització del *Telenotícies* enfront d'una oració predicativa de l'*InfoK*: «ja es van detectar senyals evidents_ | de **presència** d'aigua a la Lluna» (l. 19) en comptes de «el telescopi_ | va captar un tipus de **senyals_ | que només_ | els pot fer l'aigua**» (l. 75). En aquest darrer cas, a banda de la menor especialització en l'*InfoK* per la vaguetat de *tipus de senyals*, la solució del *Telenotícies* és una mica més formal per la tria lèxica del nom *presència* i, a més, a l'oració de l'*InfoK* també hi ha una duplicació pronominal perquè es tracta d'una relativa analítica, pròpia dels registres informals (GIEC, 2016: 1057).

Ras i curt, el discurs del *Telenotícies*, no marcat i, per tant, de formalitat mitjana, contrasta amb el de l'*InfoK* perquè, d'una banda, evita recursos força col·loquials que es troben en l'informatiu infantil, i, d'altra banda, opta per algunes solucions una mica més formals que les de l'*InfoK*. Aquesta diferència en el grau de formalitat s'explica pel fet que l'informatiu per a nens ha d'emprar un llenguatge proper i familiar: hi ha d'haver més proximitat amb el receptor si es vol que pari atenció i entengui el que se li explica. En canvi, això no és necessari en el cas de l'informatiu per a adults, per això s'opta per un discurs més neutre i formal.

Per fer un llenguatge proper i familiar per als nens, l'estratègia és reproduir la parla dels espectadors, que és de formalitat baixa. Ferguson (1988: 178) constata que la imitació de la parla dels infants és un mètode per aconseguir que escoltin. Tal com defensen Aparici *et al.* (2018: 47), les interaccions adult-infant són determinants per desenvolupar el llenguatge en els més petits. La primera varietat funcional que l'ésser humà adquireix és la col·loquial, atès que és la que té lloc en la vida familiar i quotidiana, l'espai on el nen adquireix el llenguatge. Per això, els nens parlen en un registre col·loquial i a poc a poc van desenvolupant les altres varietats funcionals. Per tant, si l'*InfoK* busca imitar la manera de parlar dels nens per fer un

relat més atractiu als seus ulls, ha d'optar per carregar el discurs de recursos d'expressivitat col·loquial.

Per acabar, cal tenir present que la diferència en el grau d'especialització també implica menys formalitat, així com altres aspectes, com el grau d'interacció que hi ha amb el receptor i el grau de modalització, recursos discursius que es detallen a continuació. Molts cops, doncs, la diferència de tenor interpersonal es dona a través d'aquests altres recursos i no pas per mitjà de procediments d'expressivitat col·loquial o per la diferència en les construccions sintàctiques de certs passatges.

3.2.3.2. Grau d'interacció amb el receptor

La diferència en el tenor interpersonal d'ambdós informatius també repercuteix en altres aspectes discursius, com el grau d'interacció amb el receptor: a l'*InfoK* és molt més alt que al *Telenotícies*. En el cas del programa infantil, les maneres d'interactuar amb els espectadors són diverses: amb salutacions, dítics que es refereixin a l'enunciatari i interjeccions. A l'informatiu per a adults, en canvi, l'escassa interacció que hi té lloc és a través de la salutació i alguns —molt pocs— elements dítics de persona.

Per començar, la salutació inicial en cada informatiu ja és diferent: a l'informatiu per a nens, la presentadora-conductora comença cada tarda amb un «benvinguts a l'InfoK» (l. 1 de les notícies de les mesures, la Lluna i Biden). L'adjectiu flexionat en masculí plural interpel·la els espectadors i els convida a ser participants del programa. Aquesta salutació és, doncs, d'un to proper, que contrasta amb el *bona nit* del *Telenotícies*, més distant o, si més no, més neutre. Ara bé, com ja s'ha dit, la interacció de l'*InfoK* va més enllà de la salutació inicial, i tampoc no apareix en el mateix grau en totes les notícies.

On hi ha més interacció amb el receptor és a la notícia de les restriccions de l'octubre, la del descobriment d'aigua a la Lluna i la de l'exposició d'art. Per exemple, a la primera, hi ha el següent fragment: «també s'aturen les competicions esportives que no siguin professionals_ | és a dir **les vostres**» (l. 41). Amb el pronom possessiu de segona persona del plural s'aconsegueix fer referència a l'enunciatari. Així, se sent interpel·lat i afectat directament per la notícia. A més, és una estratègia per transmetre la sensació als nens que el programa està destinat únicament a ells (Freixas, 2017: 29). Convé destacar la diferència d'aquest fragment

amb el corresponent del TN: «també queda suspès_ | tot l'esport de base\ | no el professional\» (l. 21), en el qual no hi ha gens d'interacció amb el receptor. Més endavant, en aquesta mateixa notícia, quan s'explica el significat de termes relacionats amb la pandèmia, la presentadora utilitza molts elements díctics que es refereixen a l'enunciatari: «quan **sentiu** paraules com_ | pandèmia_ | confinament_ | o quarantena_ | ara_ | **sabeu**_ | perfectament_ | què volen dir\» (l. 75), «però potser_ | en **sentiu**_ | unes altres_ | que estem fent servir molt_ | ara\ | en aquest moment de la pandèmia_ | que **us** costen més d'entendre\» (l. 85). Aquí, doncs, la dixi de persona que designa l'enunciatari està codificada mitjançant la flexió de segona persona del plural en els verbs (*sabeu*, *sentiu*) i l'ús del pronom feble de segona persona (*us*). És important destacar que aquest segon fragment citat també conté referències díctiques de la primera persona del plural, però aquest ús s'atribueix al grau de modalització del discurs, tractat més endavant.

Quant a la notícia de l'aigua a la Lluna, també hi ha molta interacció: «durant el programa d'ahir_ | **us** vam avançar_ | una notícia_ | que vam conèixer_ | a mitja tarda\ | i **us** vam dir_ | que avui_ | **us** l'explicaríem bé\ | **doncs vinga**\ | comencem_ | amb aquesta notícia\» (l. 2). Aquest fragment conté una presència notòria del díctic de segona persona a través del pronom *us*, que es refereix a l'enunciatari i, per tant, hi ha una interacció constant amb el receptor. Aquest no és, però, l'únic element que permet interactuar amb l'espectador: la interjecció impròpia *doncs vinga* també exerceix una funció conativa o apel·lativa: vol incidir en el comportament del receptor, incitar-lo a fer una acció (GIEC, 2016: 1288). En aquest cas, exhorta tots els participants a començar i transmet sensació d'entusiasme, fet que suscita interès en l'espectador. A més, redueix el grau de formalitat del discurs, ja que les interjeccions són mots típics «de la llengua oral espontània molt vinculats a l'entonació emfàtica» (2016: 1284).

A la notícia sobre l'exposició d'art també hi abunden els díctics de persona codificats de diverses maneres; per exemple, al fragment «entrem a la galeria A34 de Barcelona_ | que ha programat\ | una exposició_ | pensada per a **vosaltres**\» (l. 1), s'utilitza el pronom personal fort de segona persona, que es refereix a l'enunciatari. A «**veureu** que les obres d'art_ | estan disposades i penjades_ | a l'alçada dels **vostres** ulls\ | perquè **us** sigui més fàcil_ | deixar-**vos** atrapar per la màgia de l'art\» (l. 9), la referència a l'enunciatari es fa amb el pronom feble de segona persona en forma reforçada (*us*) i plena (*vos*), i a través del morfema verbal de segona persona del plural (*veureu*), que també apareix a «també hi **podreu** veure_ |

obres seves_ | si **aneu** a l'exposició\» (l. 18), entre d'altres. Tots aquests elements dítctics es refereixen a l'enunciatari, que en aquest cas són els nens, els receptors, de manera que els interpel·len constantment i això fa que se sentin participants del programa.

La notícia de la mort de Maradona i la de la investidura de Biden contenen molta menys interacció. De fet, en el cas de la mort de Maradona, només s'ha detectat la forma *veieu* a «com **veieu**_ | per aquesta foto_ | també va ser_ | jugador del Barça\» (l. 21). Un altre cas, doncs, de dixi codificada amb el morfema verbal de segona persona del plural. En la notícia de Biden, hi ha una mica més d'interacció; per una banda, aconseguida a través de la flexió dels verbs *penseu* (l. 39), *podeu* (l. 56) i *heu sentit* (l. 98), i, per altra banda, hi ha la salutació de la periodista Raquel Sans, que des de Washington connecta amb l'*InfoK*: «bon vespre_ | InfoKaires_» (l. 28). En aquest cas, la salutació destaca sobretot pel vocatiu de crida, que interpel·la els espectadors i els instaura com a destinataris directes (Nogué, 2008: 170 i 171).

No és casual que la notícia de les restriccions, la del descobriment d'aigua a la Lluna i la de l'exposició d'art siguin les que presenten més elements que permeten una major interacció amb el receptor. D'entrada, dues d'aquestes tres notícies els afecten més directament: els nens també hauran de seguir les mesures aplicades i l'exposició d'art està pensada per a ells. Pel que fa a la Lluna, és una entitat que apareix en contes infantils i en cançons; la coneixen des de gairebé abans d'aprendre a parlar. En canvi, la mort de Maradona i la investidura de Joe Biden són successos que no afecten els espectadors de tan a prop, per això no hi ha tanta interacció com en els altres casos.

En canvi, al *Telenotícies*, el nivell d'interacció és molt més baix; pràcticament no n'hi ha. Tot i així, s'ha trobat algun cas esporàdic en què, mitjançant un element dítctic, es fa referència a l'enunciatari. Per exemple, en la notícia de les mesures de l'octubre, quan el presentador dona les xifres de l'augment de contagis que hi ha en aquell moment, se serveix d'uns gràfics i diu: «de poc més de set mil casos la setmana del vint de setembre_ | **aquí ho veuen**_ | s'ha passat a dotze mil dos-cents l'última setmana_» (l. 149). En aquest cas la interacció és mínima i té una funció més aviat fàtica: fa referència a la multimodalitat, ja que enllaça el que està dient amb el que s'està mostrant en imatges. Així mateix, a la notícia de la investidura de Biden, apareix «una presa de possessió **com els dèiem**_ | sense públic_» (l. 282). En el primer cas, el dítctic és el verb flexionat en tercera persona del plural (*veuen*) i, en el segon, el pronom personal feble de tercera persona (*els*). Així mateix, amb aquests dos

exemples, es pot veure com al *Telenotícies* tracta de *vostè(s)* als espectadors, un tret discursiu que també incideix en la diferència de formalitat respecte a l'*InfoK*, on se'ls tracta de *vostaltres*; és a dir, el plural de *tu*. El tractament de *vostè* «s'associa a l'expressió de la distància social i la formalitat; hi poden estar implicats, doncs, tant factors socials com situacionals (Nogué, 2008: 231). En aquest cas, és un informatiu —situació d'ús públic i mitjanament formal— i s'opta pel tractament de *vostè(s)* per marcar la distància entre emissor i receptor.

Així doncs, al *Telenotícies* hi ha molta menys interacció que a l'*InfoK*. Això és així perquè es busca sempre un distanciament amb l'espectador, atesa la neutralitat que el llenguatge periodístic requereix. Ja s'ha comentat que la notícia és un gènere de periodisme informatiu que només vol narrar fets esdevinguts; no és necessària la referència a l'enunciatari, doncs. A l'*InfoK*, en canvi, hi ha un grau molt més alt d'interacció amb el receptor, tot i que no és el mateix sempre en totes les notícies, com s'ha pogut comprovar. La finalitat de la interacció a l'*InfoK* no és reduir la formalitat, sinó emprar un llenguatge que desperti curiositat als nens perquè vulguin entrar en el món que ofereix el programa. Amb una interpel·lació constant al públic se'ls convida a mirar l'informatiu i a saber què passa al món.

3.2.3.3. Grau de modalització

L'últim aspecte del discurs afectat pel paràmetre del tenor interpersonal és el grau de modalització; és a dir, el grau d'implicació personal de l'emissor en el missatge. A l'*InfoK*, el grau de modalització és més elevat que al *Telenotícies*; tot i així, a l'informatiu per a adults també hi ha algunes notícies que presenten més marques de modalització, encara que són moltes menys, atès que és l'informatiu no marcat. Els elements modalitzadors que apareixen amb més freqüència a l'*InfoK* són els díctics de primera persona del plural. Ara bé, també hi ha altres elements que modalitzen el discurs, com els procediments de derivació, certes formes lèxiques valoratives i expressives o la presència d'interjeccions. Així mateix, al *Telenotícies* també es fa ús de la primera persona del plural —tot i que molt menys— i també, en alguns casos, expressions o elements lèxics valoratius.

A totes les notícies de l'*InfoK* s'empren díctics de la primera persona del plural, ja siguin morfemes verbals o pronoms personals. A la de les mesures de l'octubre, n'hi ha molts: «el més important_ | que **ens** han dit avui_ | és que **ens** **moguem** el mínim possible_ | fora de

casa_ » (l. 20); «**estem** patint_ | una segona onada de casos_ » (l. 112); «per exemple_ | **portem** mascareta_ | **mantenim** la distància de seguretat_ | i **ens rentem** sovint les mans\» (l. 116), «si passa d'aquest número_ | **hem** de prendre mesures\» (l. 141); per esmentar-ne alguns. A la notícia de Biden, també n'hi ha força: «**acabem** de veure_ | els moments_ | més destacats_ | de la cerimònia_ » (l. 2), «**connectem**_ | amb Washington\» (l. 17), «també **recordarem** aquesta cerimònia_ | per un altre fet\» (l. 82), «**ens** han preparat un vídeo_ | on **ens** ho expliquen_ | tot\» (l. 112).

Aquestes marques tenen el valor inclusiu de la primera persona del plural; això és, que inclouen també l'enunciatari (Nogué, 2010: 158). Es tracta d'una estratègia discursiva que fa que els nens se sentin participants del programa i, com diu Freixas (2017: 29), així, «el relat té un caràcter més afable i familiar amb ells».

L'ús de dítics de la primera persona del plural és la marca de modalització més freqüent; ara bé, n'hi ha d'altres. A la notícia sobre les mesures aplicades a l'octubre, hi ha, per exemple, l'ús abundant del sufix superlatiu *-íssim*: «que impacta **moltíssima** gent_ » (l. 101), «hi va haver **moltíssims** malalts de la Covid-19\» (l. 108) o «és molt important fer servir la mascareta_ | perquè el frena **moltíssim**\» (l. 175). Així s'aconsegueix emfasitzar encara més el contingut a la vegada que atorga un estil col·loquial.

A la notícia del descobriment d'aigua a la Lluna també hi ha altres modalitzadors; a tall d'exemple, l'adjectiu *espectacular* a «és un titular **espectacular**_ » (l. 16), atès que és un element que permet valorar molt positivament la notícia. Així mateix, a «**sembla molt complicat**_ | però diuen els científics_ | que per a una futura base lunar_ | seria més fàcil i barat aconseguir aigua d'aquesta manera_ » (l. 100), l'emissor està opinant respecte del mateix contingut de la notícia. També hi ha la presència de l'enunciador a «**evidentment**_ | no és aigua líquida_ » (l. 80). Gràcies a l'adverbi *evidentment*, que qualifica l'enunciat (Castellà, 1992: 201), l'enunciador fa explícita la lògica del fet a què s'està referint perquè per a alguns nens potser no ho és tant, de lògic, i convé que ho entenguin.

En el cas de la notícia sobre la investidura de Biden també hi ha formes lèxiques que modalitzen el discurs. Per exemple, a «una dona es convertia_ | en vicepresidenta del país\ | i **estem** parlant_ | d'un cas **molt especial** també_ | perquè Kamala Harris_ | és una dona

negra» (l. 72), amb l'adjectiu *especial*, acompanyat de l'adverbi *molt*, s'està valorant la singularitat del fet. Així mateix, quan la periodista explica en què va consistir l'assalt al congrés, diu: «van saltar murs\ | i el **pitjor de tot**_ | és que a causa dels enfrontaments_ | van morir_ | cinc persones\ | **vaja**_ | **un desastre**» (l. 163). Aquest breu fragment conté una forta implicació de l'emissor respecte de l'enunciat. Amb l'adjectiu *pitjor*, la interjecció *vaja* —que serveix per expressar disgust (GIEC, 2016: 1288)— i el nom *desastre*, mostra la seva actitud respecte del que diu; és a dir, exposa, en certa manera, la seva opinió sobre els fets esdevinguts. Ara bé, no es tracta de l'opinió exclusiva de la periodista, sinó que en ser un succés tan rellevant amb conseqüències molt negatives, l'*InfoK* opta per explicitar aquesta valoració, atès que és compartida per molta altra gent.

Per acabar, la notícia sobre l'exposició d'art per a nens també conté alguna marca que modalitza el discurs: «veureu que les obres d'art_ | estan disposades i penjades_ | a l'alçada dels vostres ulls\ | perquè us sigui més fàcil_ | **deixar-vos atrapar** per la **màgia de l'art**» (l. 9). Amb l'expressió *deixar-se atrapar* i *la màgia de l'art* s'aconsegueix valorar de manera positiva l'activitat artística i l'efecte que produeix en l'espectador. És una manera de fer agafar interès als nens perquè entrin en el món de la cultura.

El grau de modalització en el cas del *Telenotícies* és molt més baix, en general. No obstant això, en algunes notícies apareixen algunes marques que modalitzen el discurs. Generalment s'eviten els díctics de primera persona del plural, però igualment se n'han trobat: on n'hi ha més és en les mesures de l'octubre, tot i que tampoc és que siguin altament freqüents. Les detectades són: «ara ja les **sabem**_» (l. 1), «en un no res_ | **hem** passat de set mil positius en una setmana_ | a dotze mil» (l. 51), «**podrem** anar al cine o al teatre/» (l. 199) o «**podem** portar els nens al parc/» (l. 215). No és estrany que sigui una de les notícies amb més marques que codifiquen la dixi de la primera persona: les mesures afecten tota la població. Per tant, en aquest cas es pot considerar una primera persona del plural amb valor inclusiu: periodistes i espectadors han de seguir les noves restriccions.

L'altra notícia amb alguna marca de primera persona és la de l'exposició d'art: «**hem** visitat la mostra» (l. 13). Tanmateix, aquí no inclou l'enunciatari, sinó que la primera persona del plural té un valor exclusiu (Nogué, 2010: 158), ja que és l'equip de professionals de TV3 els que s'han desplaçat a la galeria A34 per veure l'exposició. Així mateix, això implica que la primera persona del plural té com a referents diversos enunciadors (2010: 165). Ara bé, a

«l'Adam_ | **ens** descobreix_ | les obres que més li agraden d'aquesta exposició» (l. 55), sí que es podria considerar que l'enunciatari hi queda inclòs, atès que els espectadors també veuen els quadres que més agraden al nen. És un exemple d'indeterminació referencial: la primera persona, aquí, no té «un referent que pugui identificar-se amb precisió» (2010: 191), i tant podria considerar-se que només fa referència als periodistes de TV3 o també als espectadors que ho veuen des de casa.

En el cas de Biden, les marques de dixi de persona detectades tampoc no inclouen el receptor: «una presa de possessió com els **dèiem**_ | sense públic_» (l. 282); «era complicat_ | però **insistim**\ | petits detalls que sempre donen peu_ | a lectures_ | i interpretacions\ | ara **ens** hi **aturem**» (l. 302). En aquest cas, el valor també és exclusiu i els referents també són diversos enunciadors, atès que és tot l'equip de periodistes encarregat de cobrir la notícia de la investidura des de Washington.

De modalització a través d'elements lèxics valoratius també n'hi ha en algun cas, tot i que en molta menys mesura que a l'*InfoK*. A la notícia sobre la mort de Maradona és on més n'hi ha. Per començar, a través de les referències a la figura de Maradona: «el **gran ídol** argentí» (l. 78), «un **mite**» (l. 124), «**llegenda** del futbol mundial» (l. 24) i «el **gran déu** argentí» (l. 42); les tries lèxiques constitueixen elements valoratius, així com l'expressió «la **cirereta** va ser_ | el Mundial_ | de Mèxic 86_» (l. 115), que serveix per referir-se a la culminació de la carrera del futbolista. Així mateix, a «Maradona va aterrar_ | a Nàpols_ | per revolucionar un club_ | i una ciutat sencera\ | alhora que **engrandia la seva llegenda**» (l. 110), amb el verb *engrandir* i el substantiu *llegenda*, es valora molt positivament el llegat futbolístic de l'exjugador.

Aquesta és la notícia amb més elements lèxics valoratius i expressius; ara bé, en les altres també n'hi ha algun. A tall d'exemple, a la notícia sobre les mesures de l'octubre, es dona una valoració de les noves restriccions: «decisiones **doloroses**_ | però **imprescindibles**_» (l. 45). Així mateix, en la del descobriment d'aigua a la Lluna, un cop s'ha transmès i es torna al plató, el presentador del programa diu: «**apassionant**\ | **realment**» (l. 58) i, per tant, valora el contingut informatiu que s'acaba d'emetre. En el cas de la investidura de Joe Biden, també hi ha algun element modalitzador: «avui Kamala Harris **feia història** dues vegades_» (l. 340); aquí, l'expressió *fer història* remarca la rellevància que suposa la figura de Harris al govern americà. Un altre cas es troba quan s'està fent una anàlisi de la cerimònia i es fa

referència a l'absència del president Trump, en què el periodista diu «**bon vent**» (l. 324); una expressió de comiat que clarament modalitza el discurs, atès que se sol dir a una persona a qui no es lamenta de perdre (definició adaptada del *Diccionari de llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans [DIEC2]). Per acabar, en el cas de la notícia sobre l'exposició d'art per a nens, també s'hi ha trobat algun cas de modalització, com a «una exposició pensada per als nens_ | **però que no és**_ | **precisament**_ | **un joc de nens**» (l. 48): mitjançant l'expressió *no ser un joc de nens* juntament amb l'adverbi *precisament*, la periodista posa èmfasi en la qualitat de l'exposició, atesos els artistes exposats, molts d'ells reconeguts internacionalment.

Així doncs, en el discurs de l'informatiu per a adults també hi ha marques de modalització, si bé en molta menys mesura i de manera més atenuada. Certament, l'índex de modalització es dispara en la majoria de les notícies de l'*InfoK*: ja s'ha comprovat que tota l'estona s'hi inclou els espectadors a través de la primera persona del plural amb valor inclusiu. A més, hi ha molta més valoració per mitjà d'elements lèxics que en el cas dels adults, tot i que també n'hi ha algun cas. Amb un grau de modalització més elevat, s'aconsegueix reduir la distància entre els periodistes i el públic infantil, fet necessari perquè se senti convidat a gaudir del programa. En canvi, en el cas del *Telenotícies*, s'opta pel llenguatge propi del periodisme informatiu, que vol la mínima presència possible de l'emissor per tal d'aconseguir objectivitat i neutralitat. Per això, els elements modalitzadors són molt menys. Ara bé, en casos d'opinions molt àmpliament compartides, també s'hi entreveu l'emissor, però d'una manera més atenuada. La modalització, com ja s'ha dit abans, també constitueix un aspecte discursiu que incideix en la formalitat: com més presència de l'emissor, com a l'*InfoK*, menys impersonal és el text i, en tractar-se d'un informatiu, que ha de ser neutre i objectiu, menys formal es percep.

3.2.4 Tenor funcional

El tenor funcional correspon al propòsit del text. Va molt lligat a la tipologia textual, atès que el discurs presenta una forma o una altra en funció de l'objectiu de l'emissor. Al llarg del temps s'ha establert una divisió entre tenors informatius —relacionats amb la transmissió d'informació— i interactius —relacionats amb la interacció entre interlocutors (Payrató, 2010: 186), i dins de cada grup se n'inclouen de més específics. D'entrada cal tenir present que l'objecte d'anàlisi del treball són notícies; per tant, en ambdós casos el tenor funcional

principal és el narratiu, ja que el que es pretén és narrar fets esdevinguts per informar l'audiència. Ara bé, els textos poden presentar seqüències d'altres tipus i, per tant, hi ha altres tenors secundaris, com es detalla tot seguit.

Per començar, a la notícia de les mesures d'octubre hi ha tenor directiu en els dos casos, atès que es donen les noves indicacions que s'han de seguir: «s'ha decidit tancar_ | els bars_ | i restaurants\ | que només podran preparar_ | menjar per emportar-se\» (l. 35) (*InfoK*) i «els bars\ | i els restaurants\ | hauran de tancar_ | i només podran servir menjar per endur-se\» (l. 11). (*Telenotícies*). A més, però, en aquesta notícia l'*InfoK* conté tota una part destinada a explicar el significat de termes de la pandèmia perquè els nens els entenguin; per tant, en aquesta secció el tenor és explicatiu o didàctic, atès que és un tenor que pretén «fer entendre alguna cosa (idea, concepte) a algú, amb un esperit didàctic» (Castellà, 1992: 234). Un exemple d'això és «quan el virus s'escampa molt_ | no se sap on es contagia la gent_ | i d'això se'n diu_ | transmissió comunitària\» (l. 152).

Quan s'anuncia la mort de Maradona, a l'*InfoK* principalment hi ha tenor narratiu perquè es fa un repàs al llegat futbolístic de l'exjugador, però també hi ha algunes seqüències de tenor descriptiu: «i era argentí\ | com en Messi\» (l. 33). Al *Telenotícies*, passa al mateix: hi predomina el tenor narratiu, però també hi ha seqüències descriptives: «tenia un aspecte_ | molt desmillorat\» (l. 6).

Quant a la notícia de la Lluna, en ambdós informatius hi ha tenor explicatiu i descriptiu; per exemple, quan s'explica com funciona el supertelescopi, «l'avió_ | un Boeing 747_ | vola per sobre dels núvols_ | a la màxima alçada possible_ | i llavors_ | obre una comporta_ | i el telescopi_ | pot observar coses_ | que des de la Terra_ | no es poden veure\ | per culpa de les perturbacions atmosfèriques\» (l. 56); i quan es descriu com és l'aigua que s'ha trobat: «no és aigua líquida\ | en forma de llacs o rius\ [...] és aigua microscòpica\» (l. 81). En l'informatiu per a adults també hi ha tenor expositiu quan s'explica el terme *trampes fredes*: «es troba en el que els investigadors anomenen_ | trampes fredes\ | les temperatures_ | extremadament baixes_ | mantenen durant anys_ | atrapat a l'aigua_ | que es comporta com si fos una roca\» [sic] (l. 29). També hi ha tenor descriptiu quan es donen detalls de l'aigua trobada: «aquesta aigua seria en forma de gel_ | dins de nombrosos cràters de la superfície lunar_ | on no arriba mai la llum del sol_» (l. 26).

Pel que fa a la investidura de Biden, a l'*InfoK* també hi apareix el tenor explicatiu quan s'aclareix algun concepte, com quan s'explica què és el frau electoral o l'*impeachment* (3.2.1). També n'hi ha de descriptiu quan es donen detalls de com va ser la cerimònia: «aquesta va ser una_ | cerimònia_ | estranya\ | diferent\» (l. 30). Així mateix, al *Telenotícies* també es fa molta descripció de la investidura i, per tant, també hi ha seqüències descriptives: «Joe Biden ha jurat el càrrec en un acte_ | diferent_ | escurçat_ | molt més buit_ | per la Covid-19_ | però també per les_ | extremes mesures_ | de seguretat\» (l. 18).

En definitiva, el tenor narratiu i l'informatiu són els principals en els dos programes, perquè l'objectiu últim és informar i, per tant, narrar fets ocorreguts, però cada notícia presenta secundàriament seqüències de tenor descriptiu i expositiu com a secundaris, aquest últim sobretot en el cas de l'*InfoK*, atesa la seva voluntat didàctica, tot i que al *Telenotícies* també n'hi ha. Així mateix, cal tenir present que a l'*InfoK* també hi ha tenor interactiu atès l'alt grau d'interacció amb el receptor, pràcticament inexistent en el *Telenotícies*. El tenor funcional constitueix el paràmetre amb menys diferències detectades a causa del gènere discursiu del corpus: són notícies i, per tant, l'objectiu d'informar és el mateix en tots dos casos.

3.3. Propietats textuais

L'últim punt per analitzar en aquest treball és el de les propietats textuais de la coherència i la cohesió, que també estan determinades per l'adequació del discurs al context.

3.3.1. Coherència

La coherència és la propietat del text per la qual aquest s'elabora i s'interpreta com una construcció articulada d'unitats d'informació. Té a veure amb l'acceptabilitat del text. Per això, s'entén com un fenomen cognitiu —el text ha de ser congruent i amb la intenció de comunicar significats—, pragmàtic —el text ha de ser acceptable i basar-se en el coneixement del món que tenen els parlants— i semàntic —determina la selecció i organització de la informació per tal que hi hagi un bon desenvolupament del tema (Besa, 2006: 39).

Els textos que s'emeten en un informatiu són textos ben preparats; per tant, coherents en els tres sentits exposats: s'han elaborat prèviament perquè transmetin una informació i, per fer-ho, s'han seleccionat continguts en funció dels coneixements del món que tenen els receptors

i s'han organitzat d'una determinada manera per tal que es puguin processar amb facilitat. Això és així tant al *Telenotícies* com a l'*InfoK*. Ara bé, en cada cas les notícies s'expliquen de manera diferent perquè el receptor no és el mateix, i això implica que la selecció d'informació no coincideixi amb exactitud i que el tractament que se'n faci no sigui igual; per tant, l'estructura canvia inevitablement. A més, també hi influeix la diferència de durada dels programes: en el cas de l'*InfoK* les notícies han de ser molt més breus.

Per començar, a les notícies de l'*InfoK* sempre es dona molta importància al context de la notícia. Per això, la majoria de vegades es fa explícit, mentre que al *Telenotícies* es parteix sempre de la base que el receptor ja el coneix: normalment hi ha diverses notícies en relació amb un mateix tema, de manera que es transmet directament la informació nova per actualitzar la notícia (Oliva i Sitjà, 1990: 135). A tall d'exemple, en parlar de la investidura de Biden, a l'*InfoK* una gran part de la notícia consisteix en un vídeo en què s'expliquen tots els antecedents relacionats amb l'assalt al Capitoli per tal que els nens entenguin perquè la cerimònia va ser sense gent i amb tanta seguretat. Al *Telenotícies*, en canvi, com que ja hi ha hagut moltes notícies prèvies que han anat narrant aquests fets, no fa falta tornar a explicar-ho tot, només s'hi fa una breu referència: «tot i així no s'ha perdut la_ | tradicional pompositat_ | del que els americans consideren que és un acte de celebració_ | al temple de la democràcia_ | el Congrés\ | el Capitoli\ | **assaltat fa quinze dies**» (l. 26).

Això es fa sobretot en successos que poden resultar impactants per als nens o en casos en què el context és necessari perquè els esdeveniments els són massa llunyans per estar-ne al corrent. Aquesta manera d'estructurar la informació, doncs, es deu a la coherència com a fenomen pragmàtic. Certament, els adults tenen uns coneixements previs relacionats amb l'actualitat que comparteixen amb TV3 i que els nens no tenen; per això, l'*InfoK* ajuda a adquirir aquests coneixements i això implica donar-los més detalls del context.

Tanmateix, l'estructura no canvia només perquè es doni més importància al context en un cas que en l'altre, sinó també perquè no sempre es dona la mateixa informació encara que sigui la mateixa notícia. La notícia de Biden és una de les que presenta més diferències en relació amb la selecció d'informació: al *Telenotícies* es fa una anàlisi dels discursos de Biden i de Trump, es fa una crònica de la cerimònia i dels esdeveniments posteriors i es comenten les perspectives de futur de Biden. Elements que, certament, no apareixen al discurs per a nens.

Així mateix, en parlar de les mesures de l'octubre, a l'*InfoK* només s'exposen les que afecten els nens, mentre que al *Telenotícies* es donen molts més detalls de totes les restriccions dictades pel Govern. A més, en aquesta notícia de l'*InfoK* s'ometen especificacions de les xifres de contagis i hi ha, també, la part en què s'explica el significat dels termes de la pandèmia, que, evidentment, no apareix a l'informatiu d'adults.

En el cas de Maradona, ja s'ha comentat, també, que a l'*InfoK* s'ometen moltes dades que es donen al *Telenotícies*: detalls de l'operació i de la seva vida personal i les reaccions que hi ha va haver a l'Argentina un cop es va conèixer la notícia. Tot i així, a l'*InfoK* també apareixen informacions que no surten al *Telenotícies*: que se'l compari amb Messi és una estratègia perquè entenguin la importància de la figura de Maradona en el món del futbol, atès que tots saben qui és Messi. Així mateix, que se'ls digui que «se'l coneixia_ | com el Pelusa\ | pels cabells que tenia» (l. 25) és un detall divertit que pot fer la notícia més atractiva als seus ulls, però com que resulta irrellevant per als adults, no es diu al *Telenotícies*. Tot plegat per acostar la notícia a l'univers dels nens.

A la notícia científica també hi ha diferències de contingut. Per exemple, a l'*InfoK* s'introdueix la notícia dient: «la tenim tan a prop_ | i la veiem tan sovint_ | que sembla_ | que ja ho sabem tot_ | d'ella\ | però no\ | la Lluna_ | encara té alguns secrets amagats\» (l. 32). Aquest apunt no fa falta al *Telenotícies* perquè els adults saben que no se sap tot de la Lluna, no fa falta explicar-los-ho. Així mateix, a l'*InfoK* s'explica com funciona el telescopi que va captar els senyals i que la pròxima visita a la Lluna serà el 2024, dades que no surten al *Telenotícies*. Tanmateix, al *Telenotícies* també hi ha explícites unes informacions que no es donen a l'informatiu per a nens: que l'estudi l'ha fet la NASA, que la superfície d'aigua trobada és de 40.000 km² o que es va trobar al cràter Clavius, per esmentar alguns exemples.

El mateix passa a la notícia de cultura: al *Telenotícies* es donen molts detalls sobre l'exposició que no s'esmenten a l'*InfoK*, com el títol de l'exposició (*Hi havia una vegada*) o que les obres de Frederic Amat són les que ha fet per al disc del cantant Paco Ibáñez. Així mateix, a l'*InfoK* tampoc no s'esmenta el nom de Goya, que també hi té quadres exposats; segurament perquè els nens encara no saben qui és.

Un últim aspecte molt interessant és el de la focalització de la informació. Per molt que la notícia sigui la mateixa, el focus d'atenció no recau en el mateix punt en funció del receptor.

La mostra més clara d'això es troba a la notícia de cultura: en els dos casos s'informa sobre l'exposició d'art pensada per als nens visitant-la amb un dels artistes que hi exposa obres i el seu fill. Al *Telenotícies*, però, el focus recau en l'artista: «l'artista Frederic Amat acompanya el seu fill Adam_ | a la galeria A34 de Barcelona\» (l. 14) i «l'artista ha comptat_ | amb el millor aliat\» (l. 33). En canvi, a l'*InfoK*, el focus es posa en el seu fill: «l'Adam_ | aquest nen que veieu_ | és fill d'un important artista català\ | el Frederic Amat\» (l. 14), «així que ell avui_ | té un guia de luxe\» (l. 21). Es tracta d'una altra estratègia per acostar el discurs a l'univers infantil: «els parlants focalitzen la seva atenció concentrant-la sobre un subconjunt de la realitat que coneixen i comparteixen» (Castellà, 1992: 149), i és aquesta capacitat de focalització la que fa possible la comunicació. Per tant, el discurs de l'*InfoK* posa el focus d'atenció en allò que els nens coneixen més; en aquest cas, un nen els resulta molt més proper que un adult; per això s'explica la notícia des del punt de vista del nen.

En definitiva, la selecció i el tractament de la informació no és igual en una notícia per a adults i en una per a nens: els més petits necessiten molt context i, a més, detalls que converteixin el text en un discurs familiar i proper a ells. Les estratègies passen per la tria de contingut informatiu, agafant només dades rellevants per a ells; per la manera d'organitzar-lo, posant molt èmfasi en el context, i pel tractament que se'n fa, posant el focus en allò que per a ells és atractiu i rellevant. Així doncs, la coherència també queda afectada pel receptor del text.

3.3.2. Cohesió

La cohesió és la propietat textual relacionada amb el «conjunt de lligams entre les peces del text que li confereixen unitat, que el presenten com un producte unitari» (Payrató, 2010: 141). Els mecanismes de cohesió per conferir unitat al text són bàsicament dos: la referència i la connexió.

Quant a la referència, a l'*InfoK* s'ha detectat més repetició del nom del referent principal o el subjecte de la notícia que no pas al *Telenotícies*, en el qual s'usen diversos mecanismes de cohesió lèxica. No totes les notícies presenten grans diferències en aquest aspecte, però un cas molt clar d'això és el de la notícia de Maradona: mentre que a l'*InfoK* pràcticament només s'usa el nom del futbolista per referir-s'hi, *Diego Armando Maradona* i *Maradona*, al *Telenotícies* hi ha més varietat lèxica, a banda del nom propi del jugador: «l'exjugador

argentí» (l. 41) i «el gran déu argentí» (l. 42), un exemple d'hiperonímia en el primer cas i, en el segon, d'hipèrbole.

La notícia de Joe Biden va en la mateixa línia: per referir-se als dos polítics, a l'*InfoK* pràcticament només s'usen els noms de *Joe Biden* i *Donald Trump* o bé només els cognoms, i només s'ha detectat un cas de correferència, «l'expresident» (l. 133). També apareixen les formes «el president sortint» (l. 85) i «el seu successor» (l. 88), però en aquest cas van acompanyades del nom propi del polític corresponent en forma d'aposició; així els nens no perden el referent. Segons Aparici *et al.* (2018: 171), la referència és un dels procediments cohesius més lents d'adquirir: «no solen utilitzar l'estratègia referencial adequada fins als nou o deu anys», per això hi ha molta repetició del nom. Al *Telenotícies* també hi ha molta ocurrència del nom propi —o cognom— de cada polític, però també s'ha detectat algun altre mecanisme de referència: «el guanyador legítim de les eleccions» (l. 77) i «el nou president» (l. 98 i 403) en el cas de Biden; i «l'expresident» (l. 140) i «l'encara president dels Estats Units» (l. 236) en el cas de Trump.

Les altres notícies pràcticament no presenten diferències en aquest sentit, segurament perquè el fet no gira al voltant d'una persona, com en aquests dos casos analitzats. Sí que es pot destacar, però, que a la notícia científica, a l'*InfoK* es refereixen a la Lluna un cop dient «el nostre satèl·lit» (l. 48), en canvi al *Telenotícies*, no. Això es pot relacionar amb la coherència pragmàtica: els nens potser no saben que la Lluna és el satèl·lit de la Terra, per això és adequat especificar-ho al seu informatiu, que sempre té una voluntat didàctica al darrere. Així mateix, a la notícia de cultura del *Telenotícies*, hi ha tres maneres de referir-se als principals destinataris de l'exposició: «els nens» (l. 3 i 48), «el públic infantil» (l. 17) i «els més petits» (l. 62). En canvi, no s'usa cap d'aquestes opcions a l'*InfoK* perquè el receptor de la notícia ja són ells, per això hi ha només díctics de segona persona del plural, tal com ja s'ha comentat a l'apartat 3.2.3.2.

Pel que fa a la connexió, en general, en els dos programes els estils són molt segmentats: la majoria d'oracions són curtes i els connectors parentètics són simples, propis del llenguatge oral: *per (tot) això, per tant, per tot plegat, per exemple* i *doncs* són els més freqüents, i no presenten gaires ocurrències. Calsamiglia i Tusón (1999: 249) exposen que la majoria de connectors «predominan en prácticas discursivas elaboradas y formales» i, com que les notícies de televisió requereixen un llenguatge més aviat oral, pràcticament no n'hi ha,

excepte els més usats també en parla oral. De fet, Besa (2006: 60) comenta que en un estil segmentat «hi abunden oracions curtes i estructures sintàctiques simples» i que els textos amb un estil així «solen ser fàcils de copsar i d'interpretar». El llenguatge periodístic busca la claredat i la concisió, especialment en el cas de notícies de televisió, on la informació només s'emet una vegada i l'espectador l'ha de processar a temps. Per això, les notícies analitzades no presenten un estil gaire integrat i amb molta connexió. Tot i així, el *Telenotícies* conté més nominalitzacions que l'*InfoK*, que opta per un estil més oracional perquè és més propi dels registres col·loquials. Tanmateix, no es tracta tampoc d'un discurs amb nominalitzacions constants: n'hi ha uns quants exemples però el *Telenotícies* no ha de deixar d'emprar un llenguatge divulgatiu. És veritat, però, que aquesta diferència també incideix en el grau de formalitat. A més, en el cas de l'*InfoK*, la poca quantitat de connectors parentètics també està relacionada amb l'adquisició del llenguatge: «el procés de precisió i diferenciació del significat dels connectors continua després dels dotze anys» (Aparició *et al.* 2018: 134). Per tant, mentre els nens miren l'*InfoK* encara no dominen aquest aspecte cohesiu, per això tampoc se'n pot abusar.

No obstant això, encara que l'*InfoK* també presenti un estil segmentat quant a oracions i, per tant, pocs connectors parentètics, sí que conté més fragments que serveixen per enllaçar de manera molt explícita les idees. Així, els nens no perden el fil conductor. Un dels exemples més il·lustratius es troba a la notícia científica: «**resulta que** els científics_ | han trobat aigua_ | a la Lluna\» (l. 13) i «**a veure**_ | «la tenim tan a prop_ | i la veiem tan sovint_ | que sembla_ | que ja ho sabem tot_ | d'ella\ | però no\» (l. 31); l'expressió *resulta que* introdueix la notícia; fa, doncs, de marcador discursiu. No es tracta d'un marcador exclusiu del registre col·loquial, però sí que tendeix aparèixer en situacions de parla espontània. Pel que fa a *a veure*, es tracta d'una interjecció impròpia que, en aquest cas, expressa l'inici del torn de parla del periodista que dona detalls del descobriment científic; per tant, és metadiscursiva (GIEC, 2016: 1289 i 1290).

Una altra mostra representativa d'aquest tipus d'enllaç és el fragment «en Donald Trump_ | no va assistir a la cerimònia\ | **doncs tot això té a veure**_ | **amb que** Donald Trump_ | no ha acceptat_ | que ha perdut les eleccions\» (l. 102). La part destacada en negreta també és un marcador discursiu que explicita la causa de les característiques de la cerimònia; per tant, garanteix la progressió temàtica i així els nens poden seguir el discurs amb facilitat. Així mateix, és un marcador poc freqüent en el llenguatge formal, ja que presenta dos trets que

determinen la formalitat baixa: la manca de caiguda de la preposició davant la conjunció, pròpia dels registres informals i estils pròxims a la llengua espontània (GIEC, 2016: 1003), i el díctic textual *tot això*, que també hi ajuda.

En definitiva, els dos programes presenten estils senzills; d'una banda, perquè la informació ha de ser fàcilment assimilable i, d'altra banda, perquè la referència i la connexió són dels aspectes més complexos d'adquirir i produir correctament en els nens; per això s'opta per estructures simples. Tanmateix, l'aspecte en què sí que difereixen més és en la manera d'enllaçar idees i aconseguir la progressió temàtica: l'*InfoK* se serveix d'estructures que ajuden a organitzar el discurs, enllaçant les idees de manera molt explícita per tal que els nens no es perdin i no hagin d'inferir tant —algunes notícies poden ser sobre fets totalment desconeguts per a ells, de manera que és important guiar-los bé. A més, al mateix temps que aquestes estructures garanteixen la progressió temàtica, també redueixen el grau de formalitat, que ja s'ha dit que queda afectat per molts aspectes discursius a parts dels elements col·loquials.

4. Conclusions

Amb aquest treball s'ha pogut demostrar com l'adequació del text al context incideix en tots els aspectes discursius. Els paràmetres del registre d'un text queden afectats en funció de la situació contextual, així com les altres propietats textuais —la coherència i la cohesió—. En el cas d'aquest treball, és sobretot el receptor el que ho determina tot: un informatiu dirigit als nens no pot tenir les mateixes característiques que un informatiu dirigit a adults.

Pel que fa al camp, és un dels paràmetres més afectats, atès que el grau d'especialització en un discurs per a nens ha de ser molt més baix que en un discurs per a adults. Les estratègies per reduir el grau d'especialització són diverses —ometre informació, parafrasejar, substituir per lèxic comú o explicar el significat— i, en general, ben aconseguides, tot i que s'han trobat alguns casos de formes menys adequades.

Quant al mode, en els dos casos és oral amb elaboració prèvia, però les diferències prosòdiques són molt evidents: el discurs per a nens és més lent i amb l'entonació més marcada; d'aquesta manera, s'aconsegueix que sigui tot més entenedor i fàcil de processar per a ells, així com per captar-los més l'atenció. Així mateix, l'ús d'altres elements multimodals també ajuda a configurar un programa atractiu per al públic infantil: titulars escrits amb cares dibuixades, imatges infogràfiques que clarifiquen el contingut i música animada per acompanyar les notícies sempre que es pugui.

El tenor interpersonal és el paràmetre on més diferències es perceben entre ambdós informatius. El grau de formalitat entre els participants canvia: en un informatiu per a nens no hi ha d'haver tanta distància entre emissor i receptor; per això, l'*InfoK* es caracteritza per diversos components que disminueixen de manera notòria la formalitat del discurs: trets propis del registre col·loquial que no apareixen a l'informatiu no marcat. Precisament aquesta absència és la que dona al *Telenotícies* un to neutre i una mica més formal en relació amb l'altre. Tot i així, també s'hi han trobat algunes estructures —les nominalitzacions— pròpies de registres més formals que també accentuen la diferència entre un i altre. Així mateix, el tenor interpersonal inclou les diferències en el grau d'interacció amb el receptor i en el grau de modalització, més alts a l'*InfoK* perquè configuren un discurs més proper i familiar als nens, així com també transmeten la sensació que el programa és exclusiu per a ells, fet que els convida a mirar-lo. Tot això redueix la distància entre emissor i receptor, de manera que la modalització i la interacció també són estratègies que disminueixen la formalitat del

discurs. En canvi, l'informatiu per a adults busca la neutralitat i l'objectivitat tant com sigui possible, i això implica una distància més gran entre emissor i receptor; per això pràcticament no hi ha interacció amb els espectadors i hi ha menys elements modalitzadors.

El tenor funcional és el paràmetre en què més s'assemblen els dos programes: l'objectiu últim és informar sobre els successos esdevinguts; per tant, el tenor narratiu i informatiu són els principals en els dos casos. Amb tot, els dos programes també presenten seqüències descriptives i explicatives, sobretot l'*InfoK*, que té una forta voluntat didàctica perquè ajuda els nens a adquirir coneixements sobre el món; per això també hi ha més tenor explicatiu que al *Telenotícies*. Així mateix, l'*InfoK* també hi ha tenor interactiu atès l'alt grau d'interacció amb el receptor.

L'adequació també incideix en les propietats textuais: per molt que s'expliqui la mateixa notícia, la selecció d'informació i el tractament que se'n fa resulta en una estructura totalment diferent entre un cas i l'altre. Els nens no tenen els mateixos coneixements previs que els adults; per això, per molt que el tema general que s'explica sigui el mateix, els continguts informatius no sempre coincideixen. A més, un receptor nen i un receptor adult no consideren rellevants les mateixes coses, de manera que també canvia la manera d'enfocar la notícia. Quant a cohesió, tot i una presència una mica més gran de nominalitzacions al *Telenotícies*, en general l'estil és força segmentat en els dos casos perquè així la informació és més fàcil d'assimilar. A més, però, quant a cohesió, l'*InfoK* destaca especialment per enllaçar les idees molt explícitament perquè els nens no perdin el fil conductor, a la vegada que aquests mecanismes cohesius disminueixen la formalitat.

Davant de totes aquestes diferències detectades, la hipòtesi general que el receptor de cada programa determina la manera d'emprar la llengua és certa. En relació amb les hipòtesis secundàries fixades a l'inici de l'estudi, també es pot confirmar la que establia que l'informatiu per a nens emprava un registre més simplificat. Ara bé, les notícies de l'*InfoK*, contràriament al que es pensava, no són un resum de les d'adults, sinó que atesa la selecció i el tractament d'informació el resultat és un discurs amb una estructura totalment diferent i uns continguts que no sempre coincideixen. Sí que s'ha pogut comprovar, però, que l'*InfoK* en alguns casos opta per estructures sintàctiques més simples i un lèxic més general per tal que la informació sigui fàcilment assimilable per als més petits. No s'ha de perdre de vista que mentre aprenen sobre el món també estan aprenent llengua; per això l'adquisició del

llenguatge té un paper destacat en moltes de les tries lingüístiques per les quals opta l'*InfoK*. Així mateix, s'esperava que la durada i el format de les notícies serien més breus i, efectivament, és així atesa la durada del programa.

D'entre els resultats obtinguts també n'hi ha alguns que no s'esperaven: es va començar l'anàlisi pensant estrictament en diferències en un nivell intraoracional i no es preveien les diferències detectades en el grau de formalitat, d'interacció o de modalització. La presència de tants recursos col·loquials, la interacció constant i un discurs més modalitzat no es van considerar d'entrada i, de fet, han acabat constituint els principals mecanismes de diferenciació entre un i altre informatiu.

En definitiva, tot s'acaba justificant pel receptor: si es vol fer un informatiu per a nens calen diverses estratègies que facin el discurs proper a ells per tal de convidar-los a veure el programa i a assimilar bé la informació. Així doncs, l'objectiu principal —analitzar com l'audiència condiona la llengua en un informatiu— s'ha pogut assolir i, a més, ha estat un treball molt útil per posar en pràctica diversos conceptes adquirits al llarg dels quatre cursos del grau. Així mateix, ha permès aprofundir els coneixements de pragmàtica i anàlisi del discurs; especialment, aprendre a analitzar traspasant els límits de l'oració i estudiar unitats més grans, que va ser un dels primers reptes que van aparèixer. Per acabar, també ha estat molt enriquidor per saber trobar recursos per justificar les tries detectades i, així, anar més enllà de la mera descripció.

5. Bibliografia

- APARICI, Melina. (2006). L'adquisició del llenguatge. Dins: Olga Soler (coord.), *Psicologia del llenguatge* (173-237). Barcelona: UOC.
- APARICI, Melina; ESTEVE-GIBERT, Núria; ANDRÉS-ROQUETA, Clara; SÁNCHEZ-AMAT, Jordina; QUER, Josep i IGUALADA, Alfonso. (2018). *El desenvolupament del llenguatge i de la comunicació*. Barcelona: Oberta UOC Publishing, SL.
- BERNAL, Elisenda i SINNER, Carsten. (2009). Al seu rotllo: aproximació al llenguatge juvenil català. *Zeitschrift für Katalanistik* 22, 7-36. <https://traces.uab.cat/record/115766?ln=ca>
- BESA, Josep. (2006). *Anàlisi i producció de textos catalans*. Barcelona: Publicacions i Edicions d'Universitat de Barcelona.
- BROWN, Gillian i YULE, George. (1993). *Anàlisis del discurs*. (S. Iglesias trad.) Madrid: Visor.
- CALSAMIGLIA, Helena; COTS, Josep; LORDA, Clara Ubaldina; PAYRATÓ, Lluís; NUSSBAUM, Luci i TUSÓN, Amparo. (1997). *La parla com a espectacle. Estudi d'un debat televisiu*. Bellaterra: Universitat Autònoma de Barcelona. Castelló de la Plana: Publicacions de la Universitat Jaume I. València: Universitat de València.
- CALSAMIGLIA, Helena i TUSÓN, Amparo. (1999). *Las cosas del decir: Manual de análisis del discurso*. Barcelona: Ariel.
- CASTELLÀ, Josep Maria. (1992). *De la frase al text: teories de l'ús lingüístic*. Barcelona: Empúries.
- [DIEC2] INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS. (2007). *Diccionari de la llengua catalana* [2a ed.] [en línia]. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, <<https://dlc.iec.cat/>> [consulta: 6 de juny del 2021].
- FERGUSON, Charles. (1974). Absence of copula and the notion of simplicity: A Study of Normal Speech, Baby Talk, Foreigner Talk, and Pidgins. Dins Dell Hymes. (Ed.), *Pidginization and Creolization of Languages*. (p. 141 - 15) Nova York: Cambridge University Press.
- FERGUSON, Charles. (1977). Baby Talk as a Simplified Register. Dins Catherine E. Snow, Charles A. Ferguson. (Ed.), *Talking to Children: language input and acquisition*. (p. 209 - 235). Cambridge: Cambridge University Press.
- FERGUSON, Charles. (1978). Talking to children: a search for universals. Dins Barbara C. Lust, Claire Foley. (Ed.), *First Language Acquisition*. (p. 176 - 189). Oxford: Blackwell.

- FREIXAS, Martí. (2017). *La construcció del discurs infantil: anàlisi lingüística del programa informatiu InfoK*. (Treball de Fi de Màster no publicat). Universitat Pompeu Fabra, Catalunya.
- [GIEC] INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS. (2016). *Gramàtica de la llengua catalana*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans.
- GINER, Salvador. (1989). Pròleg. Dins L. Gomis, *Teoria dels gèneres periodístics* (p. 9-11). Barcelona: Generalitat de Catalunya. Centre d'Investigació de la Comunicació.
- GRIJELMO, Álex. (2008). *El estilo del periodista* (16a ed.). Madrid: Taurus.
- NOGUÉ, Neus. (2008). *La dixi de persona en català*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- NOGUÉ, Neus. (2010). La primera persona del plural en català. *Llengua & literatura*, 21, 155-198. <https://doi.org/10.2436/20.2502.01.48>
- OLIVA, Llúcia i SITJÀ, Xavier. (1990). *Les notícies a la televisió*. Madrid: Instituto Oficial de Radio y Televisión.
- PAYRATÓ, Lluís. (1998). Variació funcional, llengua oral i registres. Dins L. Payrató (ed.). *Oralment: estudis de variació funcional* (p. 9-33). Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- PAYRATÓ, Lluís. (2010). *Pragmàtica, discurs i llengua oral: Introducció a l'anàlisi funcional de textos*. (2a ed.). Barcelona: Editorial UOC.
- PAYRATÓ, Lluís. (2013). Textos, estils i multimodalitat: cap a una pramgaestilística del text multimodal. Dins Lluís Payrató i Neus Nogué. (Ed.). *Estil i estils: teoria i aplicacions de l'estilística* (p. 51-86). <http://www.ub.edu/grepad/wp-content/uploads/Estil-estils-2013.pdf>
- SALVADOR, Vicent. (2000). L'estil nominalitzat. *Caplletra. Revista Internacional de Filologia*, 29, 69-82. <https://raco.cat/index.php/Caplletra/article/view/285907>
- STUBBS, Michael. (1993). *Análisis del discurso: análisis sociolingüístico del lenguaje natural*. (C. González trad.). Madrid: Alianza.
- YANES, Rafel. (2004). *Géneros periodísticos y géneros anexos: Una propuesta metodológica para el estudio de los textos publicados en prensa*. Madrid: Fragua.

6. Annexos

6.1. Criteris de transcripció

En relació amb els continguts transcrits, només s'ha optat per transcriure les notícies sense els titulars inicials dels informatius, ja que amb la notícia i prou hi havia material suficient per a l'anàlisi. Com que l'objecte d'anàlisi eren les intervencions dels periodistes, s'han transcrit les intervencions fetes per altres participants però no s'han tingut en compte a l'hora de fer el treball. Tanmateix, els casos en què la intervenció era en una llengua estrangera no s'ha transcrit, però se'n fa una breu descripció entre claudàtors. Així mateix, tampoc no s'han transcrit els titulars escrits, ja que només s'ha analitzat la llengua oral. Les interferències i manlleus no s'han destacat amb cap marca tipogràfica, i els números s'han escrit en lletres excepte en el cas dels anys.

Les convencions de transcripció són les següents:

1. *Aspectes prosòdics*

Seqüència tonal terminal	
Descendent	\
Ascendent	/
De manteniment	—
Grup tonal truncat	--

2. *Aspectes vocals*

Riure simultani al discurs produït	{{(@) text afectat}}
------------------------------------	----------------------

3. *Regularitzacions i comentaris*

Comentari del transcriptor	(comentari)
----------------------------	-------------

4. *Fragments conflictius*

Fragment inintel·ligible	
Un signe per síl·laba	x

5. *Altres aspectes*

Segona llengua	{{(L2) text afectat}}
----------------	-----------------------

6.2. Criteris de citació de les transcripcions

Pel que fa a les citacions de les transcripcions posades al treball per exemplificar algun fenomen, per evitar que ocupin molt espai, s'han separat els grups entonatius mitjançant el símbol | i amb doble espai. Al final del fragment he indicat la primera línia de la citació:

«grup entonatiu_ | grup entonatiu_ | grup entonatiu\» (l. 3).

En els casos en què només faig referència a un terme i no pas a tot el fragment, només he posat la unitat en qüestió i la línia on apareix.

6.3. Transcripcions

6.3.1. Notícies del *Telenotícies*

6.3.1.1. Les mesures contra la Covid-19 l'octubre del 2020

1.	TON	ara ja les sabem_
2.	TON	ara ja són_
3.	TON	oficials_
4.	TON	noves restriccions durant quinze dies_
5.	TON	que entraran en vigor_
6.	TON	divendres\
7.	TON	per intentar_
8.	TON	aturar_
9.	TON	l'alarmant_
10.	TON	augment de contagis\
11.	TON	els bars\
12.	TON	i els restaurants\
13.	TON	hauran de tancar_
14.	TON	i només podran servir menjar per endur-se\
15.	TON	el tancament_
16.	TON	s'estén també_
17.	TON	als centres d'estètica_
18.	TON	salons de joc_
19.	TON	parcs d'atraccions_

20. TON i locals d'oci infantil\
21. TON també queda suspès_
22. TON tot l'esport de base\
23. TON no el professional\
24. TON es redueixen els aforaments_
25. TON a comerços_
26. TON equipaments culturals_
27. TON també gimnasos_
28. TON i actes religiosos i de culte_
29. TON l'objectiu_
30. TON de totes aquestes mesures anunciades avui_
31. TON pel Govern_
32. TON és evitar_
33. TON un altre_
34. TON confinament total\
35. ARA estem davant_
36. ARA d'un moment difícil\
37. ARA d'un moment_
38. ARA complicat\
39. ARA cal actuar avui_
40. ARA per evitar_
41. ARA un_
42. ARA confinament_
43. ARA total_
44. ARA en les properes setmanes\
45. PER cal actuar en decisions doloroses_
46. PER però imprescindibles_
47. PER per frenar la Covid\
48. PER és el que defensa el Govern_
49. PER que ho ha repetit_
50. PER diverses vegades\
51. PER en un no res_
52. PER hem passat de set mil positius en una setmana_
53. PER a dotze mil\

54. PER per això diu_
55. PER les mesures són dràstiques\
56. VER el resultat_
57. VER no serà de ben segur_
58. VER un_
59. VER tombar la corba_
60. VER baixar la corba_
61. VER de cop_
62. VER i en quinze dies\
63. VER però sí_
64. VER que evidentment_
65. VER era urgent_
66. VER poder_
67. VER frenar_
68. VER aquest creixement_
69. VER que a més a més_
70. VER està prenent velocitat_
71. VER és a dir aquest creixement que és intens_
72. VER que és exponencial\
73. PER les mesures tenen el consens de la comunitat mèdica\
74. PER que veu com ja hi ha mil persones ingressades_
75. PER i vol impedir un col·lapse_
76. PER com el de la primera onada\
77. PER llavors_
78. PER els professionals es van dedicar gairebé en exclusiva
79. PER als pacients de Covid\
80. PER de fet_
81. PER es calcula que a dia d'avui_
82. PER ja trigarem dos anys_
83. PER a recuperar l'activitat que es va anul·lar o ajornar aleshores\
84. VIL hi ha_
85. VIL moltes altres malalties_
86. VIL que també s'han d'atendre\
87. VIL per la qual cosa_

88. VIL els hospitals_
89. VIL han de mantenir la seva capacitat_
90. VIL per respondre_
91. VIL a totes les demandes de salut de la població\
92. VIL per preservar això_
93. VIL hem de frenar aquest virus\
94. ROB països que darrerament_
95. ROB han funcionat_
96. ROB han set aquells països que han aplicat_
97. ROB mesures_
98. ROB de forma molt precoç_
99. ROB i a més mesures_
100. ROB fins i tot en alguna vegada_
101. ROB que inicialment et poden semblar desproporcionades_
102. ROB però mai ho són\
103. ROB aquest virus va molt ràpid_
104. ROB i a més_
105. ROB impacta durant molt de temps\
106. PER la Generalitat apel·la a la responsabilitat de la gent alhora de
107. PER limitar la mobilitat i la vida social_
108. PER que ara no hauria d'anar diu_
109. PER més enllà de la seva bombolla de convivència\
110. PER i recorda_
111. PER que les reunions de més de sis persones_
112. PER estan prohibides\
113. SAM si una família\
114. SAM per tant_
115. SAM una bombolla de convivència_
116. SAM no fa cas al contingut d'aquesta resolució_
117. SAM i monta un sopar_
118. SAM aquest dissabte_
119. SAM amb una altra bombolla_
120. SAM de convivència que no tenen res a veure_
121. SAM i després resulta\

122. SAM doncs que_
123. SAM un veí_
124. SAM del pis de dalt o de baix_
125. SAM ah_
126. SAM ho diu\
127. SAM a Mossos d'Esquadra_
128. SAM o a la Policia local_
129. SAM doncs sí que és veritat que pot arribar a caure sancions_
130. SAM i sancions importants\
131. PER les noves mesures estan pendents d'avaluar al judicial\
132. PER si hi fossin tombades_
133. PER el Govern no descarta_
134. PER en últim cas_
135. PER demanar l'estat d'alarma\
136. TON les dades mostren_
137. TON efectivament_
138. TON que el risc de rebrot_
139. TON continua augmentant a Catalunya\
140. TON tot just ahir_
141. TON el teniem en tres-cents trenta-vuit punts_
142. TON però és que avui segueix pujant_
143. TON ja arriba al tres-cents seixanta-dos\
144. TON la progressió de casos positius_
145. TON de les últimes tres setmanes_
146. TON és_
147. TON una altra evidència_
148. TON d'aquesta evolució de l'epidèmia\
149. TON de poc més de set mil casos la setmana del vint de setembre_
150. TON aquí ho veuen_
151. TON s'ha passat a dotze mil dos-cents l'última setmana_
152. TON fins al dia deu_
153. TON que de fet és_
154. TON l'últim dia_
155. TON que es tenen dades confirmades amb PCR\

156. TON per tot això_
157. TON s'han presentat avui les mesures de les restriccions\
158. PEA durant quinze dies s'aplicaran restriccions en àmbits_
159. PEA on hi ha més riscos de propagació de la malaltia\
160. PEA en l'àmbit educatiu_
161. PEA no hi ha restriccions més enllà de les classes a la universitat_
162. PEA que es faran en línia\
163. OFF es podrà anar als restaurants/
164. PEA no\
165. PEA ni a bars ni a restaurants_
166. PEA perquè queden tancats\
167. PEA només es podrà recollir menjar i begudes per emportar-se_
168. PEA a previ encàrrec\
169. PEA es prohibeix_
170. PEA però_
171. PEA menjar_
172. PEA i beure_
173. PEA a l'aire lliure\
174. PEA els hotels_
175. PEA poden obrir els menjadors pels clients_
176. PEA però només amb la meitat de l'aforament\
177. PEA la mesura busca que no hi hagi contactes d'oci fora de la
178. PEA bombolla familiar\
179. PEA i per això_
180. PEA també es tanquen els locals d'oci nocturn\
181. PEA tanquen els casinos_
182. PEA els bingos_
183. PEA i se suspenen_
184. PEA les festes majors\
185. OFF quines botigues estaran obertes\
186. PEA totes les botigues poden obrir_
187. PEA però amb l'aforament limitat al trenta per cent\
188. PEA les grans superfícies_
189. PEA hauran de controlar l'entrada de clients\

190. PEA es permet la recollida_
191. PEA de la compra_
192. PEA als locals_
193. PEA i també el repartiment a domicili\
194. PEA se suspenen les fires comercials\
195. PEA les perruqueries podran obrir_
196. PEA però els centres d'estètiques_
197. PEA i de massatges_
198. PEA no\
199. OFF podrem anar al cine o al teatre/
200. PEA sí_
201. PEA però l'aforament es redueix a la meitat\
202. PEA tant en recintes tancats_
203. PEA com a l'aire lliure\
204. PEA l'horari de tancament_
205. PEA s'estableix_
206. PEA a les onze\
207. PEA de la nit\
208. OFF es poden fer activitats esportives/
209. PEA es mantenen els entrenaments i es podrà anar al gimnàs_
210. PEA però amb aforament del cinquanta per cent_
211. PEA i amb cita prèvia\
212. PEA se suspenen_
213. PEA les competicions no professionals els pròxims quinze dies_
214. PEA per evitar els desplaçaments\
215. OFF podem portar els nens al parc/
216. PEA es pot fer ús dels parcs i les àrees de joc infantil fins a les vuit
217. PEA del vespre\
218. PER però els parcs d'atraccions_
219. PEA les fires_
220. PEA i els establiments lúdics infantils_
221. PEA estaran tancats\
222. PEA els actes religiosos i les cerimònies civils_
223. PEA inclosos_

- 224. PEA casaments i cerimònies fúnebres_
- 225. PEA han de limitar l'assistència al cinquanta per cent de
- 226. PEA l'aforament\
- 227. PEA totes aquestes mesures de contenció de la Covid-19_
- 228. PEA són al web_
- 229. PEA canalsalut_
- 230. PEA punt_
- 231. PEA gencat_
- 232. PEA punt cat\

6.3.1.2. La mort de Maradona

- 1. TON són les últimes imatges_
- 2. TON de Diego Armando Maradona_
- 3. TON en vida\
- 4. TON tenia seixanta anys\
- 5. TON però li costava caminar\
- 6. TON tenia un aspecte_
- 7. TON molt desmillorat\
- 8. TON molts anys d'addiccions_
- 9. TON poc control emocional_
- 10. TON i conflictes_
- 11. TON que van acabar_
- 12. TON per fer malbé_
- 13. TON la seva salut\

[Maradona parlant en argentí sobre la seva passió pel futbol]

- 14. TON no se sap exactament la causa de la mort_
- 15. TON a banda_
- 16. TON és clar_
- 17. TON de l'aturada cardiorespiratòria\
- 18. TON el van operar_

19. TON fa uns dies_
20. TON d'un edema cerebral_
21. TON però semblava que l'operació havia anat bé\
22. TON en tot cas_
23. TON Buenos Aires ja ha sortit al carrer perquè_
24. TON el món ha perdut una llegenda del futbol_
25. TON però l'Argentina_
26. TON ha perdut_
27. TON un ídol_
28. TON també fora del camp\
29. TON Joan Biosca\
30. JBI sí_
31. JBI així és_
32. JBI bona nit_
33. JBI des d'aquí_
34. JBI des de la Plaça de l'Obelisc_
35. JBI al centre de Buenos Aires_
36. JBI on es comencen a concentrar_
37. JBI els_
38. JBI primers aficionats_
39. JBI i seguidors maradonians_
40. JBI per acomiadar_
41. JBI l'exjugador argentí_
42. JBI el gran déu argentí_
43. JBI per a molts aquí_
44. JBI al país sud-americà_
45. JBI més que un jugador de futbol_
46. JBI l'exemple per a molts_
47. JBI de caure i aixecar-se_
48. JBI de resiliència_
49. JBI de tornar-ho a intentar_
50. JBI però en aquesta ocasió Diego Armando Maradona
51. JBI no ha tingut sort_
52. JBI s'estava recuperant precisament d'aquesta operació_

53. JBI d'aquesta hemorràgia_
54. JBI cerebral_
55. JBI semblava que tot anava bé_
56. JBI però_
57. JBI de cop i volta i de manera sobtada_
58. JBI no fa masses hores_
59. JBI hem conegut aquesta notícia_
60. JBI la mort de Diego Armando Maradona_
61. JBI les primeres informacions indiquen que ha sigut per una
62. JBI aturada cardiorespiratòria_
63. JBI i ara començarà el que es preveu seran_
64. JBI tres dies_
65. JBI de dol oficial_
66. JBI que s'han decretat llarguíssims_
67. JBI amb acomiadaments_
68. JBI que es preveu--
69. JBI podrien ser a la Casa Rosada la seu presidencial_
70. JBI o bé al Congrés però_
71. JBI de ben segur seran comiats populars_
72. JBI de la gent del carrer_
73. JBI que l'estimava molt_
74. JBI i que el consideren el millor jugador del món_
75. JBI i de ben segur que avui no és dia de discussions_
76. JBI si Leo Messi o Diego Armando Maradona_
77. JBI ha mort_
78. JBI el gran ídol argentí als seixanta anys\
79. TON moltes gràcies\
80. TON Joan\
81. TON l'impacte de la notícia va_
82. TON molt més enllà d'Argentina_
83. TON perquè Maradona era una figura esportiva_
84. TON d'abast_
85. TON mundial\
86. TON Maria\

87. MAR sí a l'Argentina_
88. MAR o també a Barcelona_
89. MAR i Nàpols_
90. MAR on hi ha indrets on el seu pas ha deixat una petjada_
91. MAR que avui_
92. MAR encara perdura\
93. MAR els 60 anys_
94. MAR de vida de Diego Armando Maradona_
95. MAR han estat la història_
96. MAR d'un nen d'origen humil_
97. MAR convertit_
98. MAR en estrella del futbol mundial\
99. MAR la seva habilitat amb la pilota el va portar_
100. MAR a fer el salt_
101. MAR al futbol europeu_
102. MAR de la mà del futbol club Barcelona\
103. MAR on va arribar_
104. MAR per obrir una nova era en la història de l'entitat\
105. MAR jugades_
106. MAR i gols memorables_
107. MAR amb la samarreta blaugrana_
108. MAR i alguns moments complicats també_
109. MAR que van donar pas a un canvi d'aires\
110. MAR Maradona va aterrar_
111. MAR a Nàpols_
112. MAR per revolucionar un club_
113. MAR i una ciutat sencera\
114. MAR alhora que engrandia la seva llegenda\
115. MAR la cirereta va ser_
116. MAR el Mundial_
117. MAR de Mèxic 86_
118. MAR amb la selecció argentina Maradona aixecava_
119. MAR la Copa del Món_
120. MAR una història_

121. MAR uns gols_
122. MAR unes jugades_
123. MAR que són ja_
124. MAR els d'un mite_
125. MAR mort avui de manera sobtada als seixanta anys\
126. MAR des del Barça_
127. MAR el president de la Junta Gestora_
128. MAR Carles Tusquets_
129. MAR que era el tresorer de la junta de Núñez_
130. MAR quan van fitxar Maradona i el va anar a buscar a
131. MAR l'Argentina_
132. MAR ha lamentat_
133. MAR la seva pèrdua\
134. CRL doncs enviar el condol\
135. CRL no solsament a la família_
136. CRL sinó a tot el món del futbol\
137. CRL el futbol argentí_
138. CRL i a tots els barcelonistes\
139. CRL que van_
140. CRL poguer gaudir\
141. CRL d'aquest gran jugador\
142. CRL i per això_
143. CRL volem que al proper partit_
144. CRL contra l'Osasuna_
145. CRL doncs el nostre_
146. CRL el nostre equip_
147. CRL llueixi_
148. CRL el dol\
149. CRL i es faci un minut de silenci_
150. CRL que crec que correspon a un gran jugador_
151. CRL del nostre club_
152. CRL de l'època del 82 al 84\
153. MAR doncs en el temps dels esports_
154. MAR farem un ampli repàs al llegat_

155.	MAR	futbolístic de_
156.	MAR	Maradona_
157.	MAR	i també a una vida més enllà del futbol_
158.	MAR	plena de_
159.	MAR	llums i ombres\
160.	MAR	Toni\
161.	TON	moltes gràcies\
162.	TON	Maria\

6.3.1.3. El descobriment d'aigua a la Lluna

1.	TON	a NASA_
2.	TON	confirma_
3.	TON	que a la Lluna_
4.	TON	hi ha_
5.	TON	més aigua_
6.	TON	de la que es pensava\
7.	TON	segons científics nord-americans_
8.	TON	l'aigua podria estar atrapada de forma estable_
9.	TON	en els nombrosos cràters_
10.	TON	que hi ha_
11.	TON	a la superfície\
12.	TON	es calcula per tant_
13.	TON	que a la Lluna_
14.	TON	hi hauria uns_
15.	TON	quaranta mil quilòmetres quadrats_
16.	TON	de superfície_
17.	TON	d'aigua\
18.	OFF	fa dos anys_
19.	OFF	ja es van detectar senyals evidents_
20.	OFF	de presència d'aigua a la Lluna\
21.	OFF	però ara_
22.	OFF	dos estudis confirmen_

23. OFF que en conté\
24. OFF i més_
25. OFF de la que es pensava\
26. OFF aquesta aigua seria en forma de gel_
27. OFF dins de nombrosos cràters de la superfície lunar_
28. OFF on no arriba mai la llum del sol_
29. OFF es troba atrapada en el que els investigadors anomenen_
30. OFF trampes fredes\
31. OFF les temperatures_
32. OFF extremadament baixes_
33. OFF mantenen durant anys_
34. OFF atrapat a l'aigua_
35. OFF que es comporta com si fos una roca\
36. OFF però de gel_
37. OFF ja se n'havia detectat als pols lunars_
38. OFF de les zones_
39. OFF no il·luminades pel sol\
40. OFF ara_
41. OFF un segon estudi_
42. OFF n'ha trobat també a les àrees il·luminades\
43. OFF les imatges d'aquests cràters es van captar ara fa dos anys_
44. OFF amb un telescopi reflector_
45. OFF el Sofia\
46. OFF transportat des d'un avió Boeing 747_
47. OFF modificat\
48. OFF l'aparell apuntava al cràter Clavius_
49. OFF de més de dos-cents quilòmetres de diàmetre_
50. OFF i pròxim al pol sud del satèl·lit\
51. OFF la NASA_
52. OFF reconeix que encara és d'hora_
53. OFF per saber si es podrà utilitzar com a recurs\
54. OFF però el fet de saber que hi ha aigua a la Lluna_
55. OFF serà fonamental_
56. OFF per a futures_

- 57. OFF missions\
- 58. TON apassionant\
- 59. TON realment\

6.3.1.4. La investidura de Biden

- 1. TON Joe Biden ha jurat guardar_
- 2. TON protegir_
- 3. TON i defensar la constitució_
- 4. TON amb l'ajuda de Déu_
- 5. TON i el president del Tribunal Suprem_
- 6. TON l'ha felicitat com a quaranta-
- 7. TON sisè_
- 8. TON president_
- 9. TON dels Estats Units\
- 10. TON el veterà Joe Biden_
- 11. TON torna a la Casa Blanca_
- 12. TON 4 anys després d'acompanyar Barack Obama_
- 13. TON però ara ja_
- 14. TON com a titular de la presidència_
- 15. TON ocuparà el despatx oval\
- 16. TON Raquel Sans\
- 17. RAQ sí\
- 18. RAQ Joe Biden ha jurat el càrrec al Capitoli en un acte_
- 19. RAQ diferent_
- 20. RAQ escurçat_
- 21. RAQ molt més buit_
- 22. RAQ per la Covid-19_
- 23. RAQ però també per les_
- 24. RAQ extremes mesures_
- 25. RAQ de seguretat\
- 26. RAQ tot i així no s'ha perdut la_
- 27. RAQ tradicional pompositat_

28. RAQ del que els nord-americans consideren que és un acte de
29. RAQ celebració_
30. RAQ al temple_
31. RAQ de la democràcia_
32. RAQ el Congrés\
33. RAQ el Capitoli\
34. RAQ assaltat fa quinze dies\
35. RAQ aquest rere fons_
36. RAQ ha marcat_
37. RAQ o aquest context_
38. RAQ l'ha tingut molt present Joe Biden en el seu discurs_
39. RAQ una idea mare_
40. RAQ unitat_
41. RAQ ha estat segurament la paraula_
42. RAQ més repetida_
43. RAQ de les seves_
44. RAQ paraules_
45. RAQ del seu discurs_
46. RAQ conscient del país_
47. RAQ polaritzat que hereta_
48. RAQ i explicitant_
49. RAQ reptes_
50. RAQ com el_
51. RAQ supremacisme_
52. RAQ blanc_
53. RAQ Joe Biden_
54. RAQ ara ja president dels Estats Units_
55. RAQ ha volgut tenir_
56. RAQ un missatge o unes paraules esperançadores_
57. RAQ dient que entre tots_
58. RAQ junts_
59. RAQ i units\
60. RAQ ens en sortirem\
61. RAQ l'escoltava_

62. RAQ Kamala_
63. RAQ Harris\
64. RAQ que avui ha fet història\
65. RAQ és la primera dona_
66. RAQ que accedeix al càrrec de vicepresident_
67. RAQ del país\
68. RAQ dels Estats Units\
69. XES fa només quinze dies aquesta mateixa terrassa del Congrés
70. XES estava ocupada per una turba de trumpistes que incitats pel
71. XES seu president_
72. XES volia evitar_
73. XES com fos_
74. XES que es fes realitat_
75. XES aquest moment\
76. XES la presa de possessió_
77. XES del guanyador legítim de les eleccions\
78. XES van fracassar_
79. XES i avui_
80. XES el sol fet de la cerimònia_
81. XES ja ha tingut_
82. XES un aire de victòria\
83. XES i desafiament als extremistes\
84. XES la democràcia_
85. XES ha dit Joe Biden_
86. XES ha prevalgut_
87. XES i guanyarem el supremacisme i el terrorisme domèstic\
88. XES per a ell_
89. XES avui és un dia d'esperança i renovació i es presenta_
90. XES com la figura providencial que pot ajudar_
91. XES a guarir les ferides\

[Fragment del discurs de Biden en què fa una crida a la unitat de la societat per tirar endavant]

92. XES en un discurs sobri i personal_
 93. XES Biden ha repetit molts cops les paraules_
 94. XES unitat\
 95. XES respecte_
 96. XES i dignitat\
 97. XES un esmena tàcita al tarannà de l'era Trump\
 98. XES el nou president_
 99. XES ha volgut transmetre optimisme\
 100. XES convençut que podrà acabar_
 101. XES amb el que ha qualificat_
 102. XES de guerra incivil\
 103. XES la divisió que consumeix el país_
 104. XES en l'era de la postveritat\

[Fragment del discurs de Biden en què fa referència a la necessitat de defensar la veritat i combatre les mentides, usades per obtenir poder]

105. XES un xx a Washington desert_
 106. XES on dues-centes mil banderes_
 107. XES han substituït_
 108. XES el públic habitual servia de recordatori de les víctimes i dels
 109. XES estralls de la Covid\
 110. XES Biden_
 111. XES s'ha mostrat confiat_
 112. XES que el país derrotarà el virus aviat\
 113. XES i en sortirà més fort\
 114. XES la responsabilitat per a ell és_
 115. XES immensa\
 116. XES pot passar a la història com l'home que va salvar la nació_
 117. XES o el que la va acabar d'enfonsar\
 118. XES a la resta del món_
 119. XES li ha volgut dir això\

[Fragment del discurs de Biden en què transmet un missatge d'esperança al país dient que recuperaran el lideratge un altre cop]

- 120. XES amb sort_
- 121. XES perseverança\
- 122. XES i un mínim de col·laboració de la oposició_
- 123. XES Joe Biden_
- 124. XES pot eventualment complir_
- 125. XES bona part de les promeses programàtiques que ha fet avui\
- 126. XES però sens dubte_
- 127. XES la més difícil_
- 128. XES serà la de reconciliar_
- 129. XES una nació_
- 130. XES terriblement polaritzada_
- 131. XES plegada_
- 132. XES de desinformació_
- 133. XES i guanyar-se el setanta-cinc per cent dels republicans_
- 134. XES que encara el veuen_
- 135. XES com un president_
- 136. XES il·legítim\
- 137. XES Xesco Reverter_
- 138. XES TV3_
- 139. XES Washington\
- 140. RAQ i el ja expresident_
- 141. RAQ que s'ho ha mirat_
- 142. RAQ si és que ho ha seguit_
- 143. RAQ des de la distància\
- 144. RAQ una de les últimes imatges és la d'ell arribant a Florida mentre
- 145. RAQ es feia la presa de possessió_
- 146. RAQ a Washington\
- 147. RAQ Trump_
- 148. RAQ una vegada més_
- 149. RAQ fidel al seu estil_
- 150. RAQ disruptor de no seguir les convencions_

151. RAQ s'ha convertit en el primer president en cent cinquanta anys_
152. RAQ que no assisteix_
153. RAQ a la presa_
154. RAQ de possessió_
155. RAQ del seu_
156. RAQ successor\
157. RAQ Xesco_
158. RAQ Reverter_
159. RAQ Trump havia marxat_
160. RAQ tres hores abans_
161. XES sí_
162. XES poc després de les vuit del matí_
163. XES hora d'aquí_
164. XES l'hem vist sortir per últim cop de la Casa Blanca_
165. XES acompanyat de la seva dona i la seva família_
166. XES han agafat un
167. XES helicòpter que els ha portat a un_
168. XES aeroport_
169. XES veí_
170. XES ls nord-americans han presenciats així_
171. XES la fi_
172. XES d'un dels seus presidents_
173. XES més_
174. XES controvertits_
175. XES un home que odia perdre_
176. XES que semblava a voltes_
177. XES que superaria tots els obstacles però que_
178. XES al final_
179. XES marxa_
180. XES humiliat_
181. XES per no haver aconseguit la reelecció_
182. XES i també castigat_
183. XES per la història_
184. XES per haver intentat subvertir_

185. XES una democràcia_
186. XES que avui_
187. XES aquí_
188. XES ha continuat el curs_
189. XES que havia començat fa_
190. XES dos-cents quaranta anys\
191. XES Donald Trump_
192. XES no ha volgut ser testimoni del seu relleu_
193. XES a la pregunta de si continuarà implicat en política_
194. XES només ha dit als seus seguidors de forma un punt ambigua_
195. XES que_
196. XES tornaré_
197. XES d'alguna manera_
198. XES o altra\
199. XES dependrà\
200. XES en bona part_
201. XES del que passi_
202. XES amb el judici_
203. XES que s'havia de fer\
204. XES al Senat_
205. XES recordem que està acusat d'incitar_
206. XES a la insurrecció_
207. XES i eventualment si se'l condemna_
208. XES se'l_
209. XES declararia_
210. XES culpable_
211. XES i_
212. XES quedaria_
213. XES inhabilitat_
214. XES de per vida\
215. XES al marge d'això_
216. XES recordem que Trump també avui_
217. XES ha perdut_
218. XES la immunitat\

219.	XES	que tenia com a president_
220.	XES	i que té_
221.	XES	als jutjats_
222.	XES	ordinaris_
223.	XES	una desena de casos_
224.	XES	i molts fiscals_
225.	XES	que tenen ganes de portar-lo_
226.	XES	al banc_
227.	XES	del acusats\
228.	XES	s'acaba així\
229.	XES	avui aquí\
230.	XES	l'era Trump_
231.	XES	les últimes hores_
232.	XES	han anat_
233.	XES	així\
234.	EST	l'animada música de Gloria ha acompanyat l'aterratge del
235.	EST	Marine 1 a la base d'Andrews\
236.	EST	gens de tristor pel comiat de l'encara president dels Estats
237.	EST	Units_
238.	EST	a qui abans de marxar cap a Miami_
239.	EST	acompanyen per última vegada_
240.	EST	els compassos de l'himne reservat al dirigent del país\
241.	EST	el salut al cap\
242.	EST	i les salves d'honor\
243.	EST	glòria i honor doncs_
244.	EST	per a l'home que en el seu últim acte polític_
245.	EST	ha indultat o commutat la pena_
246.	EST	a cent quaranta-tres persones_
247.	EST	però no s'ha perdonat a si mateix_
248.	EST	davant l'impeachment en curs_
249.	EST	ni a ningú de la família\
250.	EST	en el discurs de comiat ha repassat el seu mandat\
251.	EST	tot encerts\
252.	EST	un miracle\

253. EST amb una única ombra\
 254. EST el Coronavirus\
 255. EST que ni tan sols ha estat culpa seva_
 256. EST sinó de la Xina\
 257. EST sorprenentment ha desitjat bona sort a Biden\
 258. EST tot i que ni tan sols avui_
 259. EST n'ha dit el nom\
 260. EST això sí\
 261. EST implícitament se li entenia que tindrà èxit_
 262. EST gràcies a la feina feta per ell\

[Fragment del discurs de Trump en què desitja sort al nou Govern donant a entendre que tindran èxit gràcies a la feina feta per ell]

263. EST i abans de marxar_
 264. EST una frase crítica\
 265. EST potser desig_
 266. EST potser amenaça\

[Fragment del discurs de Trump en què s'acomiada i diu que tornarà d'una manera o altra]

267. EST un_
 268. EST tornarem_
 269. EST que a alguns els ha abocat al general McArthur_
 270. EST i a d'altres_
 271. EST terminator\
 272. EST en qualsevol cas_
 273. EST a la Casa Blanca només hi hauria de poder tornar a viure de
 274. EST dues maneres\
 275. EST guanyant unes eleccions_
 276. EST o convidat_
 277. EST per exemple_
 278. EST com a pare del president_
 279. EST o de la presidenta\

280. RAQ sigui com sigui Donald Trump avui no ha assistit a la presa de
281. RAQ possessió_
282. RAQ una presa de possessió com els dèiem_
283. RAQ sense públic_
284. RAQ amb alguns convidats_
285. RAQ i a la plataforma_
286. RAQ elevada_
287. RAQ acompanyant aquells que juraran_
288. RAQ el càrrec_
289. RAQ doncs hi ha_
290. RAQ expresidents_
291. RAQ congressistes_
292. RAQ també hi ha_
293. RAQ jutges_
294. RAQ del Tribunal Suprem_
295. RAQ s'hi conviden també alguns artistes_
296. RAQ és tota una coreografia molt estudiada_
297. RAQ on els petits detalls són_
298. RAQ molt importants_
299. RAQ també les salutacions_
300. RAQ en aquesta ocasió podríem dir més aviat les mirades\
301. RAQ perquè entre la distància i la mascareta_
302. RAQ era complicat_
303. RAQ però insistim\
304. RAQ petits detalls que sempre donen peu_
305. RAQ a lectures_
306. RAQ i interpretacions\
307. RAQ ara ens hi aturem\
308. PER els que esperen senyals del cel_
309. PER eren pessimistes\
310. PER l'era Biden estava a punt de començar amb aquests núvols
311. PER negres sobre el Capitoli\
312. PER una cerimònia en estat d'excepció\
313. PER mai no s'havien desplegat tants militars per custodiar un

314. PER jurament presidencial nord-americà\
315. PER ni quan la Guerra Civil_
316. PER ni durant la Segona Guerra Mundial\
317. PER estat d'excepció política_
318. PER i sanitària\
319. PER una cerimònia de jurament sense públic no acaba de ser una
320. PER cerimònia del tot_
321. PER una cerimònia, també, sense assistència, del president sortint\
322. PER Trump ha preferit_
323. PER buscar el sol de Florida\
324. PER bon vent\
325. PER Mike_
326. PER Pence_
327. PER ha estat l'únic símbol de la continuïtat institucional\
328. PER i també gairebé l'única presència d'allò que s'anomena
329. PER trumpisme\
330. PER els Clinton\
331. PER tan distants amb tothom_
332. PER i també entre ells\
333. PER els Bush\
334. PER posicionats obertament en contra de l'assalt al Capitoli\
335. PER i els Obama\
336. PER trepitjant fort\
337. PER encara no s'ha esvaït la possibilitat que ella_
338. PER aspiri algun dia a la cursa presidencial\
339. PER i dades per a la posteritat\
340. PER avui Kamala Harris feia història dues vegades\
341. PER la primera vicepresidenta dona_
342. PER i la primera vicepresidenta no blanca\
343. PER i ha jurat el càrrec davant de Sonia Sotomayor_
344. PER la primera_
345. PER jutgessa hispana_
346. PER del Tribunal Suprem\
347. PER a qui estimes més_

348. PER el pare o a la mare\
349. PER pregunta sense resposta\
350. PER com les preguntes que es fan avui milions de nord-americans\
351. PER qui s'estima més el país_
352. PER els republicans_
353. PER o els demòcrates\
354. PER avui la paraula més repetida ha estat unitat\
355. PER bones paraules per sanar un país dividit\
356. PER diu Biden que ell no veu un país negre i un país blanc\
357. PER que no veu un país blau_
358. PER i un país vermell\
359. PER però avui tota la iconografia era purament demòcrata\
360. PER començant per Lady Gaga\
361. PER que ha cantat l'himne després de fer campanya per Biden\
362. PER i una poetessa negra\
363. PER i acabant amb Jennifer Lopez\
364. PER tot_
365. PER molt urbanita_
366. PER molt progressista_
367. PER i molt multiracial\
368. PER Garth_
369. PER Brooks_
370. PER ha estat segurament la concessió als blancs de les zones
371. PER rurals\
372. PER el nucli més essencial del trumpisme avui s'ha sentit
373. PER segurament_
374. PER exclòs\
375. PER exclòs veient com els demòcrates i allò que anomenen_
376. PER establishment_
377. PER celebren més que una victòria_
378. PER una reconquesta\
379. PER però sigui com sigui_
380. PER el cert és que quan Biden_
381. PER ha jurat_

382. PER els núvols han marxat_
383. PER i el sol_
384. PER ha sortit\
385. RAQ i molts nord-americans_
386. RAQ segurament_
387. RAQ haguessin volgut veure en directe aquesta sortida de sol_
388. RAQ aquesta arrencada_
389. RAQ d'aquesta nova etapa nova presidència la que enceta_
390. RAQ Joe Biden_
391. RAQ però Sílvia Heras_
392. RAQ aquests dies_
393. RAQ pels carrers_
394. RAQ del centre de Washington_
395. RAQ es veuen més militars que:_
396. RAQ ciutadans\
397. SIL sí\
398. SIL hores d'ara_
399. SIL aquí_
400. SIL al centre de Washington_
401. SIL hauria de ser una festa_
402. SIL els carrers haurien d'estar plens de gent_
403. SIL celebrant la inauguració del nou_
404. SIL president_
405. SIL però per la Covid_
406. SIL i per les extremes mesures de seguretat_
407. SIL això no ha estat possible_
408. SIL i ja ho veieu\
409. SIL soldats_
410. SIL policies_
411. SIL i periodistes\
412. SIL en aquests moments_
413. SIL Joe Biden\
414. SIL hauria d'estar fent la tradicional desfilada_
415. SIL per l'avinguda_

416. SIL Pennsylvania_
417. SIL des del Capitoli_
418. SIL cap a la Casa Blanca\
419. SIL però això no ha estat possible per la Covid_
420. SIL i ha decidit_
421. SIL anar_
422. SIL al cementiri_
423. SIL de Arlington_
424. SIL a dipositar una corona de flors_
425. SIL a la tomba_
426. SIL del soldat_
427. SIL desconegut\
428. SIL i ho ha fet_
429. SIL acompanyat_
430. SIL dels anteriors presidents\
431. SIL dels Obama_
432. SIL dels Clinton_
433. SIL i també_
434. SIL dels Bush\
435. SIL en un signe d'unitat_
436. SIL entre_
437. SIL republicans_
438. SIL i demòcrates\
439. SIL aquest matí\
440. SIL també\
441. SIL a primera hora\
442. SIL abans que comencessin totes les cerimònies_
443. SIL d'avui_
444. SIL Joe Biden\
445. SIL ha anat a missa_
446. SIL a la catedral catòlica_
447. SIL d'aquí_
448. SIL de Washington i ho ha fet també_
449. SIL acompanyat_

450.	SIL	del fins ara_
451.	SIL	líder de la majoria republicana_
452.	SIL	al Senat\
453.	SIL	Mitch McConnell\
454.	SIL	i d'altres_
455.	SIL	líders_
456.	SIL	republicans\
457.	SIL	en un nou signe també_
458.	SIL	que els temps_
459.	SIL	estan canviant\
460.	SIL	acaba l'etapa de la crispació_
461.	SIL	i comença_
462.	SIL	un nou clima_
463.	SIL	de_
464.	SIL	distensió\
465.	TON	gràcies_
466.	TON	Sílvia_
467.	TON	i tot l'equip de TV3_
468.	TON	desplaçat_
469.	TON	a Washington_

6.3.1.5. Exposició d'art per a nens

1.	RAQ	la galeria_
2.	RAQ	A34 de Barcelona ha obert una exposició pensada per als
3.	RAQ	nens\
4.	RAQ	es titula_
5.	RAQ	Hi havia una vegada_
6.	RAQ	i s'hi exposen obres de diversos artistes_
7.	RAQ	des de Goya_
8.	RAQ	Picasso_
9.	RAQ	Miró_
10.	RAQ	o Frederic Amat\

11.	RAQ	amb ell\
12.	RAQ	i el seu fill_
13.	RAQ	hem visitat la mostra\
14.	CAR	l'artista Frederic Amat acompanya el seu fill Adam_
15.	CAR	a la galeria A34 de Barcelona\
16.	CAR	que dedica una exposició d'art\
17.	CAR	per al públic infantil\
18.	CAR	Picasso deia_
19.	CAR	que li va costar una vida aprendre a pintar com un nen\
20.	CAR	aquí les obres_
21.	CAR	de destacats artistes_
22.	CAR	pengen a l'alçada d'un nen\
23.	CAR	el mateix Frederic Amat_
24.	CAR	presenta un dels seus últims treballs\
25.	CAR	un encàrrec del cantautor Paco Ibáñez\
26.	CAR	per al seu últim disc\
27.	CAR	concebut_
28.	CAR	per a nens de zero a noranta anys\
29.	CAR	el títol\
30.	CAR	{(L2) Érase una vez\}
31.	ADM	{(L2) érase una vez_}
32.	ADM	{(L2) un lobito bueno_} (cantant)

[Cançó de Paco Ibáñez que reprèn la lletra]

33.	CAR	l'artista ha comptat\
34.	CAR	amb el millor aliat\
35.	ADM	jo he fet_
36.	ADM	la portada\
37.	ADM	amb el disc_
38.	ADM	amb les pintures que estava fent_
39.	ADM	el meu pare\
40.	FED	jo crec que necessitem_
41.	FED	en aquests moments_
42.	FED	tonelades\

43.	FED	catarates de tendresa\
44.	FED	i això_
45.	FED	ho tenen\
46.	FED	de natural\
47.	FED	no/
48.	CAR	una exposició pensada per als nens_
49.	CAR	però que no és_
50.	FED	precisament_
51.	FED	un joc de nens\
52.	FED	aquí hi trobem_
53.	FED	des de destacats artistes contemporanis_
54.	FED	a gravats de Goya\
55.	CAR	l'Adam_
56.	FED	ens descobreix_
57.	FED	les obres que més li agraden d'aquesta exposició\
58.	FED	com les de Miró\
59.	ADM	perquè\
60.	ADM	fa servir_
61.	ADM	molts colors\
62.	CAR	de l'art per als més petits_
63.	CAR	a les petites obres d'art_
64.	CAR	de la galeria Marc Domènech\

6.3.2. Notícies de l'InfoK

6.3.2.1. Les mesures contra la Covid-19 l'octubre del 2020

1.	NUR	benvinguts a l'InfoK\
2.	NUR	des de fa dies_
3.	NUR	les xifres de contagis_
4.	NUR	de Coronavirus_
5.	NUR	de Catalunya_
6.	NUR	no paren de créixer\

7. NUR i avui_
8. NUR el Govern català_
9. NUR seguint els consells dels metges_
10. NUR ha anunciat_
11. NUR una sèrie de mesures noves_
12. NUR per intentar aturar-ho\
13. NUR són mesures_
14. NUR més estrictes\
15. NUR que afecten_
16. NUR tot Catalunya_
17. NUR i la idea_
18. NUR és que només durin_
19. NUR quinze dies\
20. NUR el més important_
21. NUR que ens han dit avui_
22. NUR és que ens moguem_
23. NUR el mínim possible fora de casa_
24. NUR i que no ens trobem_
25. NUR amb amics i familiars_
26. NUR si no és imprescindible\
27. NUR i pel que fa_
28. NUR a la feina_
29. NUR es demana_
30. NUR que tothom qui pugui_
31. NUR treballi_
32. NUR des de casa\
33. NUR per intentar reduir el contacte_
34. NUR entre les persones_
35. NUR s'ha decidit tancar_
36. NUR els bars_
37. NUR i els restaurants\
38. NUR que només podran preparar_
39. NUR menjar per emportar-se\
40. NUR també s'aturen_

41. NUR les competicions esportives que no siguin professionals_
42. NUR és a dir les vostres_
43. NUR i es redueix_
44. NUR el nombre de gent_
45. NUR que pot entrar a les pistes esportives\
46. NUR els parcs_
47. NUR d'atraccions_
48. NUR i els xiquiparcs_
49. NUR i els sàltings_
50. NUR hauran de tancar\
51. NUR i tampoc es podran fer fires_
52. NUR ni festes majors\
53. NUR són unes mesures_
54. NUR que ara_
55. NUR ha d'aprovar_
56. NUR un jutge\
57. NUR i si les aprova_
58. NUR s'hauran de complir_
59. NUR a partir de divendres\
60. NUR tot plegat_
61. NUR perquè la situació millori_
62. NUR el més aviat possible\
63. NUR aquestes mesures_
64. NUR no afecten les escoles\
65. NUR que continuaran_
66. NUR obertes_
67. NUR i_
68. NUR funcionant_
69. NUR com fins ara\
70. NUR ni tampoc_
71. NUR les extraescolars_
72. NUR que es poden continuar fent_
73. NUR amb totes les mesures\
74. NUR això sí\

75. NUR quan sentiu paraules com_
76. NUR pandèmia_
77. NUR confinament_
78. NUR o quarantena_
79. NUR ara_
80. NUR sabeu_
81. NUR perfectament_
82. NUR què volen dir\
83. NUR les hem après bé_
84. NUR aquests mesos\
85. NUR però potser_
86. NUR en sentiu_
87. NUR unes altres_
88. NUR que estem fent servir molt_
89. NUR ara\
90. NUR en aquest moment de la pandèmia_
91. NUR que us costen més d'entendre\
92. NUR la Núria_
93. NUR us ha preparat_
94. NUR un diccionari_
95. NUR en què ens explica_
96. NUR uns quants conceptes\
97. PER segona onada\
98. NIA fem servir la paraula onada_
99. NIA quan de sobte_
100. NIA passa una cosa_
101. NIA que impacta moltíssima gent_
102. NIA com quan una onada del mar_
103. NIA pica a la costa\
104. NIA en el cas del Coronavirus_
105. NIA hi va haver una primera onada_
106. NIA al mes de març i abril_
107. NIA quan de cop i volta_
108. NIA hi va haver moltíssims malalts de la Covid-19\

109. NIA després a l'estiu_
110. NIA la situació es va calmar\
111. NIA i ara_
112. NIA estem patint_
113. NIA una segona onada de casos_
114. NIA però no té per què ser igual que la primera_
115. NIA perquè ara_
116. NIA per exemple_
117. NIA portem mascareta_
118. NIA mantenim la distància de seguretat_
119. NIA i ens rentem sovint les mans\
120. NIA i els metges saben millor com tractar els pacients\
121. PER corba de contagis\
122. NIA la corba és un dibuix que té forma de muntanya\
123. NIA i que ens descriu si pugen o baixen els contagis\
124. NIA la part més baixa de la corba_
125. NIA és com la vall de la muntanya\
126. NIA i indica que hi ha pocs contagis\
127. NIA la part més alta_
128. NIA és el cim\
129. NIA i ens indica que n'hi ha moltíssims\
130. NIA ara estem en fase d'escalada_
131. NIA quasi arribant_
132. NIA a dalt de tot\
133. NIA o sigui que hem de vigilar de no arribar al cim_
134. NIA perquè aleshores els hospitals es col·lapsen de malalts_
135. NIA i no poden ajudar a tothom_
136. NIA com voldrien\
137. PER brot\
138. NIA un brot_
139. NIA és una pujada del número de malalts de Coronavirus per sobre
140. NIA del que els experts havien calculat\
141. NIA si passa d'aquest número_
142. NIA hem de prendre mesures\

143. NIA per exemple_
144. NIA en una escola direm que hi ha un brot_
145. NIA si hi ha més de 3 alumnes amb covid19\
146. PER transmissió comunitària\
147. NIA quan els casos de Covid estan controlats i se sap a on estan_
148. NIA per exemple en una fàbrica_
149. NIA en una escola_
150. NIA o en un poble_
151. NIA els experts ho tenen més fàcil per saber on són els contagis\
152. NIA però quan el virus s'escampa molt_
153. NIA no se sap on es contagia la gent_
154. NIA i d'això se'n diu_
155. NIA transmissió comunitària\
156. NIA és a dir_
157. NIA que pots enganxar el virus_
158. NIA en més llocs_
159. NIA si no portes mascareta i vas ben protegit\
160. PER asimptomàtics\
161. NIA són persones_
162. NIA que s'han contagiat del coronavirus_
163. NIA i pel motiu que sigui_
164. NIA no es posen malalts\
165. NIA sabem que tenen el virus\
166. NIA perquè se'ls hi ha fet una PCR_
167. NIA per exemple\
168. NIA però mai_
169. NIA han tingut cap símptoma\
170. NIA els experts creuen que això depèn de cada persona_
171. NIA o també_
172. NIA que el virus els ha entrat_
173. NIA en molt poca quantitat_
174. NIA i per això es creu_
175. NIA que és molt important fer servir la mascareta_
176. NIA perquè el frena moltíssim\

177. NUR doncs en prenem_
178. NUR bona nota\

6.3.2.2. La mort de Maradona

1. NUR i ara canviem_
2. NUR completament_
3. NUR de tema\
4. NUR fa_
5. NUR poca estona_
6. NUR hem sabut_
7. NUR que un dels grans futbolistes de la història_
8. NUR ha mort\
9. NUR Diego Armando_
10. NUR Maradona\
11. NUR l'havien operat_
12. NUR feia poc_
13. NUR i no s'ha recuperat\
14. NUR Maradona_
15. NUR era_
16. NUR argentí_
17. NUR com Messi_
18. NUR i tenia_
19. NUR seixanta anys\
20. NUR i_
21. NUR com veieu_
22. NUR per aquesta foto_
23. NUR també va ser_
24. NUR jugador del Barça\
25. NUR se'l coneixia_
26. NUR com el Pelusa\
27. NUR pels cabells que tenia_

28. NUR i alguns el consideren_
29. NUR el millor jugador_
30. NUR que ha existit mai\
31. IRE es deia_
32. IRE Diego Armando Maradona_
33. IRE i era argentí\
34. IRE com en Messi\
35. IRE i igual que en Messi és el millor jugador actual_
36. IRE ell_
37. IRE Maradona_
38. IRE va ser el millor jugador de futbol_
39. IRE de la seva època\
40. IRE va néixer l'any 1960\
41. IRE i va començar als setze anys en un equip anomenat_
42. IRE Argentinos Júnior\
43. IRE li deien el Pelusa\
44. IRE pels seus {(@@) cabells_}
45. IRE i sempre va destacar_
46. IRE pel seu gran domini de la pilota\
47. IRE després_
48. IRE el va fitxar_
49. IRE un altre equip\
50. IRE el Boca Júnior\
51. IRE ho feia tan bé_
52. IRE que el Barça_
53. IRE el va fer venir jugar a Europa\
54. IRE va ser l'any 1981\
55. IRE de blaugrana_
56. IRE tot i que va marcar trenta-vuit gols_
57. IRE va tenir mala sort_
58. IRE perquè va tenir unes quantes lesions_
59. IRE i només va guanyar_
60. IRE una Copa del Rei_
61. IRE una Copa de la Lliga_

62. IRE i una Supercopa d'Espanya\
63. IRE de la seva etapa recorden grans gols_
64. IRE com aquest\
65. IRE tres anys després_
66. IRE el va fitxar l'equip italià del Nàpols\
67. IRE allà es va convertir_
68. IRE en un heroi\
69. IRE perquè va guanyar_
70. IRE dues lligues_
71. IRE una Copa_
72. IRE una Supercopa_
73. IRE i una Copa de la UEFA\
74. IRE però els argentins_
75. IRE el recorden sobretot_
76. IRE per la seva trajectòria amb la selecció nacional_
77. IRE del seu país\
78. IRE amb la samarreta albiceleste_
79. IRE va aconseguir ser campió del món_
80. IRE l'any 1986_
81. IRE i subcampió en el mundial del 1990\
82. IRE per això a l'Argentina_
83. IRE és un autèntic heroi nacional\
84. IRE i la seva mort_
85. IRE ha estat sentida_
86. IRE a tot el món\

6.3.2.3. El descobriment d'aigua a la Lluna

1. NUR benvinguts a l'InfoK\
2. NUR durant el programa d'ahir_
3. NUR us vam avançar_
4. NUR una notícia_
5. NUR que vam conèixer_

6. NUR a mitja tarda\
7. NUR i us vam dir_
8. NUR que avui_
9. NUR us l'explicaríem bé\
10. NUR doncs vinga\
11. NUR comencem_
12. NUR amb aquesta notícia\
13. NUR resulta que els científics_
14. NUR han trobat aigua_
15. NUR a la Lluna\
16. NUR és un titular espectacular_
17. NUR però_
18. NUR de fet_
19. NUR ja fa temps_
20. NUR que se sap_
21. NUR que a la Lluna_
22. NUR hi ha aigua\
23. NUR la novetat_
24. NUR és que n'hi ha en llocs_
25. NUR on fins ara no se sabia\
26. NUR i que a més_
27. NUR n'hi ha molta més_
28. NUR de la que es pensava\
29. NUR en Jordi_
30. NUR ens en dona tots els detalls\
31. JOR a veure\
32. JOR la tenim tan a prop_
33. JOR i la veiem tan sovint_
34. JOR que sembla_
35. JOR que ja ho sabem tot_
36. JOR d'ella\
37. JOR però no\
38. JOR la Lluna_
39. JOR encara té alguns secrets amagats\

40. JOR per exemple_
41. JOR fa molts anys_
42. JOR que se sap que als seus pols_
43. JOR hi hauria aigua_
44. JOR en forma de gel\
45. JOR conservada sota la superfície\
46. JOR però ara_
47. JOR acabem de saber que no és l'única aigua_
48. JOR que hi ha al nostre satèl·lit\
49. JOR ho ha confirmat_
50. JOR la SOFIA\
51. JOR {(@@) no és} el nom de cap investigadora_
52. JOR sinó les sigles_
53. JOR d'un supertelescopi\
54. JOR que viatja_
55. JOR a bord d'un avió\
56. JOR l'avió_
57. JOR un Boeing 747_
58. JOR vola per sobre dels núvols_
59. JOR a la màxima alçada possible_
60. JOR i llavors_
61. JOR obre una comporta_
62. JOR i el telescopi_
63. JOR pot observar coses_
64. JOR que des de la Terra_
65. JOR no es poden veure\
66. JOR per culpa de les perturbacions atmosfèriques\
67. JOR un dia d'estiu del 2018_
68. JOR va fer un vol molt especial_
69. JOR va observar la Lluna\
70. JOR i va registrar-ne dades_
71. JOR que ara\
72. JOR un cop analitzades_
73. JOR indiquen_

74. JOR que hi ha aigua sobre la superfície\
75. JOR el telescopi_
76. JOR va captar un tipus de senyals_
77. JOR que només_
78. JOR els pot fer l'aigua\
79. JOR però_
80. JOR evidentment_
81. JOR no és aigua líquida_
82. JOR en forma de llacs o rius_
83. JOR ja que si no_
84. JOR els dotze astronautes_
85. JOR que fa anys_
86. JOR es van passejar per la Lluna_
87. JOR l'haurien vist\
88. JOR és aigua microscòpica\
89. JOR petites molècules d'aigua_
90. JOR que estan congelades i barrejades amb la terra_
91. JOR i que per tant_
92. JOR no es poden veure a simple vista\
93. JOR ni amb telescopis normals\
94. JOR diuen els científics_
95. JOR que per obtenir un litre d'aquesta aigua_
96. JOR s'haurien de remoure cinc tones de terra lunar\
97. JOR i que potser ho podrien fer_
98. JOR en el futur_
99. JOR tractors robòtics\
100. JOR sembla molt complicat_
101. JOR però diuen els científics_
102. JOR que per a una futura base lunar_
103. JOR seria més fàcil i barat aconseguir aigua d'aquesta manera_
104. JOR que no haver-la de traslladar_
105. JOR des de la Terra\
106. JOR però tot això_
107. JOR són només_

108.	JOR	teories\
109.	JOR	caldrà fer moltes més investigacions_
110.	JOR	per confirmar que efectivament_
111.	JOR	hi ha tota l'aigua que es pensen\
112.	JOR	de moment_
113.	JOR	com ja us hem explicat altres vegades_
114.	JOR	la pròxima visita a la Lluna_
115.	JOR	està prevista per a l'any 2024\
116.	JOR	un equip de quatre astronautes_
117.	JOR	dones i homes_
118.	JOR	hi aniran_
119.	JOR	per tornar-la a investigar de prop_
120.	JOR	amb les tècniques més modernes\
121.	JOR	i ja veurem_
122.	JOR	què hi troben\

6.3.2.4. La investidura de Biden

1.	NUR	benvinguts a l'InfoK\
2.	NUR	acabem de veure_
3.	NUR	els moments_
4.	NUR	més destacats_
5.	NUR	de la cerimònia_
6.	NUR	en què Joe Biden_
7.	NUR	es va convertir ahir_
8.	NUR	en el nou president_
9.	NUR	dels Estats Units\
10.	NUR	el quaranta-sisè\
11.	NUR	va ser un acte_
12.	NUR	força diferent_
13.	NUR	dels que s'han fet_
14.	NUR	d'altres vegades\

15. NUR per saber_
16. NUR com va anar_
17. NUR connectem_
18. NUR amb Washington\
19. NUR amb la Raquel Sans\
20. NUR l'enviada de TV3_
21. NUR que va ser-hi_
22. NUR en directe\
23. NUR bon vespre Raquel\
24. NUR què ens pots explicar_
25. NUR d'aquest acte\
26. RAQ bon vespre_
27. RAQ Núria_
28. RAQ bon vespre_
29. RAQ InfoKaires_
30. RAQ doncs sí aquesta va ser una_
31. RAQ cerimònia_
32. RAQ estranya\
33. RAQ diferent\
34. RAQ entre altres coses perquè tampoc hi va haver_
35. RAQ públic\
36. RAQ en lloc d'això_
37. RAQ van posar_
38. RAQ milers de banderetes\
39. RAQ penseu que cada quatre anys venen_
40. RAQ centenars de milers de persones\
41. RAQ en lloc d'això_
42. RAQ banderetes\
43. RAQ que simbolitzaven o representaven_
44. RAQ cadascun_
45. RAQ dels_
46. RAQ cinquanta estats_
47. RAQ i_
48. RAQ territoris_

49. RAQ dels Estats Units\
50. RAQ també va ser diferent i estranya perquè els centres de la
51. RAQ capital_
52. RAQ continuen_
53. RAQ tancats\
54. RAQ de fet_
55. RAQ darrere meu_
56. RAQ potser podeu veure militars_
57. RAQ hi ha més soldats\
58. RAQ aquí_
59. RAQ a la capital dels Estats Units_
60. RAQ que_
61. RAQ als tres països_
62. RAQ en conflicte on els Estats Units_
63. RAQ tenen tropes ara mateix\
64. RAQ l'Afganistan_
65. RAQ Iraq_
66. RAQ i Síria\
67. RAQ però_
68. RAQ al marge d'això_
69. RAQ també va ser una cerimònia_
70. RAQ molt important_
71. RAQ perquè per primer cop_
72. RAQ una dona es convertia_
73. RAQ en vicepresidenta del país\
74. RAQ i estem parlant_
75. RAQ d'un cas molt especial també_
76. RAQ perquè Kamala Harris_
77. RAQ és una dona negra\
78. RAQ el seu pare és jamaicà_
79. RAQ i la seva mare_
80. RAQ és_
81. RAQ de l'Índia\
82. RAQ també recordarem aquesta cerimònia_

83. RAQ per un altre fet\
84. RAQ Donald Trump_
85. RAQ el president sortint_
86. RAQ que abandonava la Casa Blanca i va perdre les eleccions_
87. RAQ va decidir no assistir a la presa de possessió del seu
88. RAQ successor_
89. RAQ de Joe Biden_
90. RAQ i això no passava_
91. RAQ des de feia_
92. RAQ cent_
93. RAQ cinquanta anys\
94. NUR doncs moltíssimes gràcies_
95. NUR Raquel_
96. NUR per_
97. NUR explicar-nos-ho\
98. NUR ja heu sentit que ahir a Washington_
99. NUR hi havia_
100. NUR moltíssima seguretat\
101. NUR i també que el president que marxa_
102. NUR en Donald Trump_
103. NUR no va assistir a la cerimònia\
104. NUR doncs tot això té a veure_
105. NUR amb que Donald Trump_
106. NUR no ha acceptat_
107. NUR que ha perdut les eleccions\
108. NUR i que els últims dies a Washington_
109. NUR han estat complicats\
110. NUR la Irene_
111. NUR i en Josep_
112. NUR ens han preparat un vídeo_
113. NUR on ens ho expliquen_
114. NUR tot\
115. IRE des que es va anunciar_
116. IRE que Joe Biden va guanyar les eleccions_

117. IRE que el seu contrincant_
118. IRE Donald Trump_
119. IRE no va acceptar el resultat\
120. IRE no parava de dir_
121. IRE que hi havia_
122. IRE frau electoral\
123. IRE és a dir_
124. IRE que s'havia fet trampa_
125. IRE a les urnes\
126. IRE que hi havia vots que eren falsos_
127. IRE i que tampoc s'havien comptat bé_
128. IRE alguns dels vots\
129. IRE i que per culpa d'això_
130. IRE no havia guanyat\
131. IRE i insistia_
132. IRE que li havien robat les eleccions\
133. IRE tot i que l'expresident_
134. IRE no va poder demostrar_
135. IRE en cap moment_
136. IRE res del que deia\
137. IRE no en tenia cap prova_
138. IRE molts dels seus seguidors_
139. IRE van creure que tenia raó_
140. IRE i van sortir al carrer_
141. IRE per protestar_
142. IRE i donar-li suport\
143. IRE la protesta més gran_
144. IRE va passar_
145. IRE en un dia i en un lloc_
146. IRE molt importants\
147. IRE anem a Washington\
148. IRE la capital_
149. IRE dels Estats Units\
150. IRE aquí hi trobem el Capitoli\

151. IRE on treballen els polítics escollits en les eleccions_
152. IRE i des d'on es faran les lleis\
153. IRE el dia sis de gener_
154. IRE els polítics_
155. IRE justament havien de fer oficial la victòria de Biden\
156. IRE i un grup de seguidors de Trump_
157. IRE va entrar per la força_
158. IRE dins d'aquest edifici_
159. IRE per intentar impedir-ho\
160. IRE es van enfrontar a la policia\
161. IRE i van fer destrosses\
162. IRE van ocupar oficines on estaven treballant els polítics\
163. IRE van saltar murs\
164. IRE i el pitjor de tot_
165. IRE és que a causa dels enfrontaments_
166. IRE van morir_
167. IRE cinc persones\
168. IRE vaja_
169. IRE un desastre\
170. IRE al final al cap de més de tres hores_
171. IRE els van poder fer fora_
172. IRE i els polítics_
173. IRE van poder acabar la votació_
174. IRE que finalment_
175. IRE va convertir Biden_
176. IRE en el quaranta-sisè president_
177. IRE dels Estats Units\
178. IRE els fets que van passar al Capitoli_
179. IRE no s'havien produït_
180. IRE mai abans\
181. IRE molta gent_
182. IRE va considerar_
183. IRE que era_
184. IRE súper greu_

185. IRE i que es tractava d'un atac a la democràcia\
186. IRE per tot plegat_
187. IRE s'ha acusat Trump d'animar els seus seguidors_
188. IRE enfrontar-se a l'autoritat\
189. IRE fer revoltes_
190. IRE i saltar-se les lleis\
191. IRE creuen_
192. IRE que els missatges de Trump_
193. IRE tant a les xarxes\
194. IRE on té milions de followers_
195. IRE com en els seus discursos i vídeos_
196. IRE són responsables de l'actuació dels seus seguidors_
197. IRE i que en part_
198. IRE va provocar_
199. IRE la violència dels manifestants\
200. IRE és per això_
201. IRE que xarxes socials_
202. IRE com ara Twitter_
203. IRE Instagram_
204. IRE i Facebook_
205. IRE han bloquejat els comptes de Trump\
206. IRE i de moment_
207. IRE no el deixaran tornar a piular\
208. IRE també Youtube_
209. IRE va esborrar les últimes publicacions de l'expresident\
210. IRE per tot plegat_
211. IRE un grup de polítics_
212. IRE han presentat_
213. IRE un recurs_
214. IRE que en anglès es diu_
215. IRE impeachment\
216. IRE i que vol dir_
217. IRE destitució\
218. IRE l'han demanat_

- 219. IRE perquè creuen que Trump_
- 220. IRE no és apte per ser president dels Estats Units\
- 221. IRE i que no hauria de poder presentar-se a les eleccions_
- 222. IRE mai més\

6.3.2.5. Exposició d'art per a nens

- 1. PER entrem a la galeria A34 de Barcelona_
- 2. PER que ha programat\
- 3. PER una exposició_
- 4. PER pensada per a vosaltres\
- 5. PER hi trobareu_
- 6. PER petites escultures i quadres de grans artistes\
- 7. PER com Miró_
- 8. PER o Picasso\
- 9. PER veureu que les obres d'art_
- 10. PER estan disposades i penjades_
- 11. PER a l'alçada dels vostres ulls\
- 12. PER perquè us sigui més fàcil_
- 13. PER deixar-vos atrapar per la màgia de l'art\
- 14. PER l'Adam_
- 15. PER aquest nen que veieu_
- 16. PER és fill d'un important artista català\
- 17. PER el Frederic Amat\
- 18. PER també hi podreu veure_
- 19. PER obres seves_
- 20. PER si aneu a l'exposició\
- 21. PER així que ell avui_
- 22. PER té un guia de luxe\
- 23. PER i a més a més_
- 24. PER tot de quadres_
- 25. PER que li porten molts records_

26. PER i en què fins i tot_
27. PER hi ha participat\
28. ADM em vaig inspirar en_
29. ADM en la o_
30. ADM per fer un focu\
31. FED ah_
32. FED això és un focu del teatre\
33. FED clar_
34. FED i tot això és el públic\
35. ADM sí\
36. PER teniu temps fins el tretze de març_
37. PER per acostar-vos a veure aquesta exposició\

6.4. Declaració d'autoria

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

Coordinació d'Estudis
Facultat de Filologia

Gran Via
de les Corts Catalanes, 585
08007 Barcelona

Tel. +34 934 035 594
fil-coord@ub.edu
www.ub.edu

Amb aquest escrit declaro que sóc l'autor/autora original d'aquest treball i que no he emprat per a la seva elaboració cap altra font, incloses fonts d'Internet i altres mitjans electrònics, a part de les indicades. En el treball he assenyalat com a tals totes les citacions, literals o de contingut, que procedeixen d'altres obres. Tinc coneixement que d'altra manera, i segons el que s'indica a l'article 18, del capítol 5 de les Normes reguladores de l'avaluació i de la qualificació dels aprenentatges de la UB, l'avaluació comporta la qualificació de "Suspens".

Barcelona, a 17 de juny del 2021

Signatura: